Ч. 59. Львів, пятниця 5. мая 1922. Почтову належність оплачено гуртом. Рік I.

ГРОМАДСЬКИЙ ВІСТНИК

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячно в краю 1000 М
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 дол., Франції, Голяндії, Бельгії 10 фр. фр., Італії 10 лірів, Швайцарії 5 фр. шв., Німеччині 75 марок, Чехословаччині 25 корон ч., Болгарії 50 левів, Румунії 50 лей, Австрії 1400 корон. Зміна адреси 50 марок польських.

ОГОЛОШЕННЯ:
Рядок дрібного друку або його місце в рубриці „Оголошення" 50 М., в „Надісланім", в „Оповістках" і некрольоги 75 М. Між новинками і в редакційній части 150 М., на першій стороні 200 М. За дрібні оголошення 15 М від слова: товстим друком подвійно. В неділі і свята 50% дорожче.

Виходить о годині 7. рано.

Один прим. 40 Мкп.

РЕДАКЦІЯ, АДМІНІСТРАЦІЯ й ЕКСПЕДИЦІЯ: ЛЬВІВ, РИНОК ч. 10

Львів, 4. мая 1922.

Кріза продовжується.

Ґенуенська конференція все ще уявляє собою каруселю, на котрій менше й більше веселі панове проводять дні під небом півдня. Скокам, які з виразними проявами безжурности й безтурботности та акробатичною зручністю виправляють совітські представники, не уступають в нічім пів-нахмарені, пів ображені висланці Франції, що за ніяку ціну не бажають злізти з буланого деревляного коника, прибраного по военному. Тільки Льойд Джордж з усею силою і натиском перестерігає світ перед грядучими чорними днями, якщо та забава не покінчиться, якщо всі чинники світової політики не виявлять доброї волі для привернення світової рівноваги, якщо не наступить розвязка пекучих політичних і економічних питань.

У відповідь на льотаринську промову п. Поанкаре не завагався Льойд Джордж найбільше рішучо і досадно перестерігти Францію перед незнаним завтра. Перед англійськими й американськими журналістами зазначив він, що — без огляду на висліди — ґенуенська конференція становитиме епоху в історії Европи й цивілізованого світа. Перепонами в ґенуенській конференції є цілий ряд проблєм, з котрих кожда вимагає своєї розвязки, але й кожда грозить военним пожаром. Від Балтику до Чорного моря не має граничної лінії. Східна Европа не є іще усталена, а народи її находяться в пливкім стані. Опісля змагання вдержати в ярмі й поневоленню Німеччину та Росію є річю безумовно неможливою. Таке змагання було би божевіллям. Російсько-німецька умова є наслідком політики, веденої у відношенню до Росії й Німеччини. Голодуюча Росія і розгнівана Німеччина мусіли найтися у спільнім фронті. Не виключена можливість, що Німеччина узброїть голодуючу Росію, а тоді Европа переміниться в пустиню.

„Тепер—говорив Льойд Джордж —належимо до тріюмфуючої ґрупи побідників. Та це не буде тривати вічно. Бо коли побіда, яку нам дав Бог, виродиться в гнет і насильство, коли сплямимо її несправедливістю, то кара і страшна відплата прийдуть негайно. Тому мусимо бути справедливі, мусимо бути благородні, мусимо бути лицарські. Мусимо вміти обмежити себе в годині тріюмфу, бо инакше Европа переміниться в хаос, і то не колись там в далекій будуччині, але ще на очах тих, котрі ще як я мають вже сиве волосся на головах. Тому я так тяжко працював і працюю, щоби довести цю конференцію до позитивних вислідів. Але я переляканий видом тих градових хмар, котрі збираються над Европою з приводу тої наближаючоїся нової страшної бурі. А та буря неминучо розшаліє, коли тепер, тут в Ґенуї, не поведеться ще в останній хвилі прочистити атмосфери. А коли Ґенуа не дасть ніяких вислідів, то аж тоді пізнаєте слушність моїх перестрог. Не можу вийти з дива супроти людей, котрі того не розуміють і котрі супроти зближаючоїся бурі займаються перш усього своїми еґоїстичними тривіяльностями". Крім цеї перестороги в першу чергу на адресу Франції, Льойд Джордж по донесеням „Таймс-у", звертаючись до Барту в справі скликання до Ґенуї Найвищої Ради з метою передискутувати питання репарацій і санкцій, сказав до нього: „Коли Франція розібє ґенуенську конференцію, то спричинить европейську війну. Анґлія в тій війні участи не візьме, а Франція остаточно буде розторощена".

До тепер говорилося, що німецько-російський трактат загрожує тільки Польщі в її державнім істнуванню, а тут великий державний муж і відповідальний керманич найбільшої світової імперії бє у дзвін тривоги і без обиняків говорить про остаточне розторощення Франції. Иншими словами він уважає, що Франція своєю побідою вже й так є значно підірвана. Про загрозу Польщі з боку Росії й Німеччини Льойд Джордж навіть не згадує, бо — очевидно — вона належить до тих пливких елєментів Сходу, котрі ще не застигли, не сформувалися, не прибрали остаточного вигляду.

Анґлія не хоче допустити до заглади Европи, і тому по останнім відомостям погрожує заключенням разом з Італією окремої умови з Росією, на зразок німецько-російського трактату. Поруч з тим Анґлія противиться обсаді рурського басейну Францією, не бажаючи спричинити економічної катастрофи Німеччини. Ці поголоски вказували би, що зближується нова розвязка европейських справ, що заповідається остаточне зірвання анґлійсько-французького союзу, а на його місце приготовлюється нове потрійне, а властиво почвірне порозуміння, в котрім поруч Німеччини й Росії найдуться Анґлія й Італія. Франція осталаб зовсім відокремлена з своєю „побідою", що було би рівнозначне також з остаточним розторощенням Франції.

Кріза тріває далі. Але хоч Барту демонстраційно відїхав до Парижа, то вже помічається, що й Франція починає робити звільна відворот з непримиримого становища і шукає виходу з сліпої вулиці. Свідчить про це заява Поанкаре, зложена перед анґлійськими журналістами. Франція має на меті льояльно співділати з аліянтами, вона не хоче починати на власну руку якінебудь кроки проти Німеччини. Поанкаре підкреслює, що не хоче сторпедувати ґенуенської конференції.

✝ КИРИЛО СТЕЦЕНКО

Сьогодня одержала наша редакція з Варшави сумну вістку:

В селі Веприку на Київщині дня 29. квітня ц. р. помер від висипного тифу відомий композитор Кирило Стеценко.

На протязі неповна двох років друга болюча втрата для української музики; за Леонтовичем передчасно сходить в могилу другий світоч — К. Стеценко. Його музична творчість вийшла завдяки Українській капелі далеко поза межі України. Його колядки будили дрож подиву в Західній Европі. В останніх часах доходили чутки, що славний композитор серед злиденних умовин працює над творами у більшому масштабі: над ораторіями і оперою. І от цю дорогоцінну [illegible] насильно перериває страшний косар: висипний тиф.. В останніх 5 ти роках здобув собі Стеценко широку популярність по всій Україні.

Від 1917 р. починаючи, займався він організованням народніх хорів, їздив з концертами Українського Національного Хору (першим диріґентом був Кошиць, другим Покійник), а відтак — за большевиків — Державної Української Капелі („Думка").

За часів Центральної Ради і гетьманату працював в міністерстві освіти, а опісля завідував музичною частиною в культурно-освітнім відділі „Дніпросоюза".

Музика була для нього всім. Щоби посвятитися їй всеціло, покинув в 1910 р. Київ, де вчив співу, і висвятившись, зробився священиком в Головорусаві" на Поділлю. В Головорусаві жив до революції. В 1917 р. покидає село, виїздить до Києва і тут робиться поруч Кошиця другим орґанізуючим центром музичного життя.

Композиції Стеценка до слів Вороного, Олеся, Чупринки, Коваленка Ол. — відомі загально на В. Україні, відомі й у нас, в Галичині. Заслуженою славою тішаться його аранжеровки народніх пісень і колядок, літурґія на народніх мотивах і панахида.

Як згадано вже, в останніх часах працював над ораторіями (м. и. до слів Вороного Requiem aeternam) і оперою.

Ще на селі зацікавився справою української пісні в народніх школах.

25. квітня 1917 р. на зїзді народніх учителів ямпільського повіту мав реферат, в якому підійшов до сього важного питання сучасного шкільного виховання.

В ньому сказав: „Не досить розвитку у наших дітей одного тільки розуму — потрібний розвиток характеру, виховання волі в напрямку до добра, як до ідеї, — виховання художнього почуття. І це виховання почуття ми повинні цілком будувати на підвалинах народньої творчости. Співи — найпопулярнійші і найдоступнійші галузи мистецтва, особливо народні українські співи, які надзвичайно яскраво виявляють народній дух і які,— по думці Боденштедта, — не мають собі рівних у творчости инших народів. Тому повинні ми дати, яко мога більше, місця народній пісні в новій українській школі. (*мс*)

Конференція в Ґенуї

Л. Джордж ще побуде в Ґенуї.

Л. Джордж побуде в Ґенуї 2—3 тижні довше, як то передше предвиджено і не поїде до Льондону на засідання парляменту. Можливо, що безпосередно по конференції візьме він участь в нарадах Найвищої Ради, яка збереться правдоподібно в Сан Ремо.

Др. Бенеш про силу Малої Антанти

Бенеш сказав одному югославянському кореспондентови, що М. Антанта вийде з ґенуенської конференції сильнійша, як була перед нею. Бенеш заперечує поголоски про мнимий роздор в лоні М. Антанти, підчеркуючи спільність інтересів держав М. Антанти.

Пр. 124|22. В Імени Річипосполитої Польської! Суд окружний карний яко Трибунал пресовий у Львові рішив на внесок Прокураторії Державної, що зміст часописи „Громадський Вістник" ч. 54. з дня 28. квітня 1922. в артикулі під наголов. 1) Розміри кольонізації" в початковім уступі від слів „В поб.", до слів „етноґрафічної Польщі", 2) „Преса" в наголовку другого підартикулу і уступу від слів „Виходить, що" до кінця містить в собі єство ad 1) злочину з § 65a) з. к., ad 2) проступку з § 302 з. к., узнав доконану в дни 27. IV. 1922. року конфіскату за оправдану і зарядив знищення цілого накладу і видав по думці § 493. п. к., заказ дальшого розширювання того друкового письма. Заразом видав наказ відвічальному редакторови тої часописі, щоби се рішення помістив безплатно в найблищім числі і то на першій стороні. Невиконання того наказу потягає за собою наслідки предвиджені в § 21 зак. друк. з 17. грудня 1862. Д. п. д. № 6. ex 1863 а іменно засудженнє за переступство на гривну до 400 Мкп. — Львів, дня 28. квітня 1922

(Підпис нечиткий)

Компетенції мішаних трибуналів.

Трибунал буде рішати лише в справах приватної власности і відшкодовань за конфіскати. Кожда держава буде мати окремий трибунал, при чім голову кождого буде іменувати президент Зєдинених Держав.

Москва підбадьорує Чічеріна

Московський уряд переслав на руки Чічеріна радіодепешу, в якій вноминає його, щоби не робив европейським державам таких уступок, які могли би зменшити права свобідного рішення совітської републики.

Чічерін не любить двозначників.

Чічерін заявив кореспондентови бюра Райтера, що російський уряд незадоволений зі способу, в який трактується у вступних розмовах до заключення договору з Росією справу кредиту. Совіти хотіли би одержати в тій справі більше спрецизовані зобовязання. Чічерін означив висоти зачету, який є необхідний для Росії, на суму 2 міліярдів долярів.

З подробиць меморіялу.

Арт. 8. приготовленого для російської делєґації меморіялу дотичить мирового судівництва і нормує його таким робом: В спорах дотично приватної власности будуть рішати мирові трибунали. В справі управильнення квестій мораторії для державних довгів Росії буде утворена мішана комісія. якої голову заіменує президент Зєдинених Держав Америки.

Лист Чічеріна.

Чічерін обстоює, що Росію обовязує лист, висланий ним ще 20. квітня до Л. Джорджа. В тім листі російська делєґація зобовязується до сплати передвоєнних довгів, коли Росія одержить кредити, щоби посідачі малих рент не понесли втрат. Союзні держави хотять знова дати відшкодовання великому промислови Росії. Тим робом російська делєґація мусіла би посвятити інтереси посідачів малих рент в користь великого капіталу. Що до приватної власности то делєґація ще й доси не одержала відповіди на свою пропозицію. На решту справ не може Чічерін дати відповіди й не може сказати, чи взагалі дійде до якого порозуміння, доки не одержить точно спрецизованого меморіялу.

15. с. м. здержимо висилку часопису всім ВП. Передплатникам, що залягають з передплатою за місяць май!

В справі метрикальних мізерій.

В Дрогобичи відбулися в марті ц. р. збори священиків дрогобицького, бориславського і меденицького деканатів. На зборах ухвалено, підписано і відослано протест до староства і до польського міністерства освіти у Варшаві.

До староства в Дрогобичі слідуючий:

Підписані священики гр.-кат. обряду дрогобицького, бориславського і меденицького деканатів повідомляють староство в Дрогобичі, що не можуть примінитись до розпорядження з 9. січня 1922 ч. 202 з цеї причини, що це розпорядження не є правно узасаднене а при цім противиться розпорядженя властей духовних.

I. Що до язика в книгах метрикальних то покликане там розпорядження з 16. 9. 1875 р. ч. 1767 зовсім виразно не наказує ведення книг метрикальних в латинськім язиці, лише стверджує, що ці книги ведено тоді по латині та що нема причини відступати від цего звичаю.

Додаєсь, що в латинськім язиці нема букв: ж, ч, ш, щ, л, а українських назв з цими буквами дуже много, проте фізично неможливим є по латині такі назви написати.

Надто Епископська Консисторія в Перемишлі рішенням з дня 20. X. 1917 ч. 7244 і рішенням з дня 30. 9. 1919 ч. 3011 виразно приказала вести книги метрикальні на українській мові.

II. Що до метрикальних витягів, то ці належить видавати на такім язиці, в якім писана метрика. Урядові потверджения з книг після повище наведеного закона маєсь видавати в такім язиці, в якім сторона жадає.

III. Що до виповнювання наголовків, то згідно з правним станом по гадці 87. трактату з 28. 6. 1919 № 35 Dz. U. Rzplt. z r. 1920, арт. 91 трактату в Сан-Жермен, трактату в Севр, двократної постанови Союза Народів (послідної з 23. II. 21 р.,) котрого Річпосполита польська є членом та урядової публичної заяви міністра Сапєги, уряд парохіяльний не має права вписувати Річипосполитої Польської в своїх документах. Може лише дотичну рубрику лишити невиповненою.

IV. Що до язика в урядовій переписці, то австрійські закони зовсім не забороняли кореспондувати в рідній мові. Впрочім підписані зложили присягу послуху своїй власти духовній а та виразно приказує кореспондувати лише по українськи, просимо проте не силувати нас до ломання присяги канонічного послуху. Проситься тому о відкликання розпорядження з дня 9. I. 1922 а на случай неузглядненння цего представлення прохається предложити його вищій інстанції до полагодження, як відклик, з цим самим жаданням ухилення. Рівночасно священство застерігаєсь проти уживання в урядових письмах слів: наказуєсь, заказуєсь, взиваєсь, які понижають наш стан і суспільне становище.

(Слідують підписи).

Протест до міністерства освіти у Варшаві.

Священство гр. кат. обряду бориславського, дрогобицького і меденицького деканатів завважає, що до розпорядку львівського воєвідства з дня 21. 12. 1921 ч. 5634/O I/921 в справі мови, в якій мається вести метрикальні книги і урядову переписку не може примінитись тому, що цей розпорядок противиться розпорядженню Преосв. Ординаріяту в Перемишлі, котрому підписані винні є безуслівну „oboedientiam canonicam“ на основі зложеної присяги, котрої зломити не можуть.

В наведеній вище справі видав гр. кат. Епископський Ординаріят в Перемишлі розпорядок, що так книги метрикальні, як і вся переписка урядова маєсь вести на українській мові. Розпорядок львівського воєвідства не повинен властиво мати примінення до священства Східної Галичини, навіть хотяйби з огляду на правно-державне становище Східної Галичини.

(Слідують підписи).

Присилайте складки на пресовий фонд на нн. ч. 30.000 в Союві Кредитовім, Львів, — — — Ринок 10. — — —

Фраґменти лихоліття.

I.

Starostwo w Lisku.
L. 4551.

Lisko dnia 1. marca 1922.

Wielebnemu gr. kat. Urzędowi parafjalnemu w Smolniku ad Lutowiska.

Zwracam celem wystawienia wyciągu metrykalnego w języku łacińskim stosownie do tut. reskryptu z dnia 16. stycznia 1922. L. 134 i przedłożenia mi w terminie do dni 3.

Starosta
w z. Kisielewski.

II.

Starostwo w Lisku.
L. 5776.

Lisko dnia 11. kwietnia 1922.

Do
Wielebnego gr. kat. Urzędu parafjalnego w Smolniku ad Lutowiska.

Przesyłając w załączeniu pismo Pow. Kom. Uzupeł. w Samborze proszę po raz trzeci o udzielenie mi za zwrotem aktu ex offo metryki śmierci wewnątrz wymienionego.

Zarazem proszę o wystawienie ex offo i nadesłanie odwrotną pocztą metryki urodzenia dla Macieja Paula ur. 1. października 1900 w Procisnem. Oba te dokumenta należy po myśli reskryptu z dnia 16 stycznia 1922 L. 135 wygotować w języku łacińskim, gdyż w razie dalszego oporu ze strony prowadzącego księgi metrykalne będę niemile zmuszony zastosować doń karę aresztu.

Starosta
w z. Kisielewski.

III.

Rejestr karny.

O z n a c z e n i e p r z e k r o c z e n i a.

Przekroczenie rozporz. Województwa z d. 21. grudnia 1921 L. 5364/W. pr. oraz reskr. Starostwa s dnia 16. stycznia 1922 L. 134 popełnione przez rozmyślne wystawienie wyciągów z ksiąg metrykalnych w języku ruskim zamiast łacińskim mimo upomnienia.

I m i ę i n a z w i s k o o b w i n i o n e g o:

Mikołaj M...ńko, lat 35, żonaty, rolnik w Smolniku ad Lutowiska w zastępstwie obwinionego ks. Jana Polańskiego gr. kat. proboszcza w Smolniku.

T r e ś ć i d a t a w y r o k u.

Za przekroczenie w rubr. IV. skazuje się go w myśl §. 11. rozp. ces. z dnia 20. kwietnia 1854 Dz. u. p. Nr. 96 p wyższej ustawy na grzywnę w kwocie 2000 Mp. przypaść mającą na fundusz ubogich gminy Smolnika ad Lutowiska a w razie nieściągalności na karę aresztu 7 dniowego. Od tego orzeczenia wolno wnieść rekurs do Województwa lwowskiego, a podać do Starostwa w ciągu dni 3 licząc od dnia następnego po dniu doręczenia.

ИОГАН ҐОТЛІБ ФІХТЕ

44)

Промови до німецького народу.

Переклав **М. ЄВШАН.**

(Продовження.)

Але відносно внутрішного змісту такого акту волі, можливі два випадки; а саме або проявляється в нім лише явище, окремо від самої істоти, і без якого небудь впливу самої істоти на його прояву, або істота сама обявляється в тім прояві акту волі: а іменно треба заразже тут зазначити, що істота може виявитися лише в акті волі. а ніколи в чому иншому, хоч навпаки можуть бути акти волі, які є проявом зовсім не істоти, лише самого явища. Ми будемо говорити насамперед про останній випадок.

Само явище як таке означується невідклично завдяки свому відокремленню і своїй противлежности істоти, опісля завдяки своїй здібности і самому являтися і представляти себе, і тому воно є обовязково таким, яким воно власне є і виходить. І тому коли, як ми думаємо, якийсь даний акт волі є в своїм змісті лише явищем, то він на ділі не є вільним, чимсь першим та первісним, лише конечним і другим членом, що таким, яким він є виходить з першого, вищого члена, від закона всякого явища взагалі. Супроти того отже, що, як я тут вже нераз згадував, в мисленню бачить себе чоловік перед самим собою таким, яким він є в дійсности, і те мислення остає безпереривно вірним відбиттям та зеркалом його внутрішного образу, такий акт волі, хоч він на перший погляд, будучи прецінь актом волі, являється свобідним, не може все таки ніяким чином являтися таким для частійшого та глибшого мислення, лише мусить бути в тім мисленню подуманим, як конечний, яким він в дійсности й є. Для таких, яких воля не увійшла ще в такий вищий круг від того, в якому на них лише обявляється якась воля, є очевидно віра в свободу лише обманом та засліпленням мимолетного погляду, що держиться на поверхні; в мисленню лише, яке їм скрізь показує пута строгої конечности, вони бачать правду.

Першим основним законом явища як такого (причини не подаємо, тим більше, що се деинде зроблено) є сей, що воно розпадається на ріжнородність, яка з певного погляду є нескінченою, з певного другого погляду замкненою цілістю, в якій то замкненій цілости ріжнородности кожду з окрема означується при помочі всього иншого, а все знов инше означується при помочі того окремого. Коли отже в акті волі одиниці не проявляється нічого більше, як вияв, образність та видність взагалі, які на ділі є видом Нічого, то зміст такого акту волі є означений замкненою цілістю всяких можливих актів сеї волі та всякої можливої иншої окремої волі, і він не має в собі нічого більше і не може нічого більше в собі мати як те, що лишається хотіти по відтягненню всіх тих можливих актів волі. Тому в ньому на ділі немає нічого самостійного, первісного і власного, і він є як щось друге самим лише наслідком із загального звязку цілого явища в його поодиноких частях, яким його й пізнавали все ті всі, що стояли на тім ступені освіти, при сім одначе основно думали, і те своє пізнання висловили тими самими словами, яких ми тільки що ужили; а все те тому, що вони не добачують істоти, лише само явище.

Напроти того, де у вияві акту волі проявляється сама істота, безпосередно і неначе у власній особі, а зовсім не через свого заступника, там бачимо вправді так само все вище згадане, що є наслідком явища як замкненої цілости, бо явище являється й тут; але таке явище не міститься ціле в тій складовій части і не вичерпується нею, а знаходиться в ньому ще щось більше, друга складова частина, якої в тім звязку не можна пояснити, і яка остається по відтягненню всього пояснимого. Тамта перша складова частина є і тут, сказав я; те „більше“ стає видним завдяки тій своїй видности, а зовсім не завдяки своїй внутрішній істоті, воно підпадає під закон і умови бачення взагалі; але воно є ще більше як лише наслідком якогось закону, і тому чимсь конечним і другим, і воно є відносно того „більше“ завдяки самому собі тим, чим воно є, чимсь дійсно першим, первісним і вільним, а будучи тим, воно таким і являється також в найглибшому мисленню, яке само в собі дійшло до кінця. Найвищим законом видности, як сказано, є се, що явище ділиться на нескінчену ріжнородність.

(Продовження буде.)

Lisko dnia 11. kwietnia 1922.
... 5776|k.

Wielebnemu księdzu Janowi Polańskiemu
gr. kat. proboszczowi
w Smolniku ad Lutowiska.

Do wiadomości i zastosowania się.
Starosta w z. Kisielewski.

Польща.

Ще одна нота.

Голова російської делеґації Чічерін звернувся до польського міністра зак. справ Скірмунта з такою нотою: Пане президенте! В вашій ноті з дня 25. квітня ц. р. впевняли ви, що Росія не є покликана до висловлювання своїх думок в справі присвоєння собі Польщею та другими державами незвязаними з Росією мировим договором, прав анулювання договорів заключених Росією. Договір в Рапальо опертий на взаїмному виреченню всяких реклямацій. Коли одначе Німеччина договором в Рапалльо знасилувала який небудь договір з третими державами, тоді ті останні мали би отверту дорогу до дипльоматичних зголошень. Тимчасом підписуючи ноту з 13. або 23. квітня ц. р. не повідомивши навіть проте Росії присвоїли собі право уневажнення кляввуль договору заключеного Росією. В наслідок того Польща перешкоджує економічній відбудові Росії, замикаючи одинокий вихід з кризи, яку вона тепер переживає. Протиставляючись в той спосіб інтересам Росії Польща стає в противенстві до рижського договору. Ваша нота з дня 25. квітня ц. р. не дає також достаточного виправдання вашої думки, після якої Німеччина супроти договору в Рапалльо не повинна партиціпувати в розвязуванню російської справи. Не можемо також згодитися на те, що зобовязання тратять свою стійність з моментом, коли мають форму протоколу, бо така інтерпретація насилувала би рижський договір, списаний в формі протоколу".

Польські справи перед Союзом народів.

З Варшави доносять, що представник Польщі Ашкеназе виїде на днях до Парижа в цілі порозуміння з послом Замойским з справі польських питань, які найдуться на черговому засіданню Союза Народів.

Добре господарять.

Електрівня в Лодзі, яка до тепер була в заряді польської держави, має небавом перейти на власність акційної спілки з капіталом 16 мільйонів швайцарських франків. Дотична умова вже виготовлена дожидає затвердження польського уряду.

Совітська Росія.

Розвал комуністичної партії.

В московській „Правді" поміщено подрібні вісти про вислід останньої переписи комуністичної партії. Партія розпадається. В поодиноких районах справа мається так:

В новгородській комуністичній орґанізації начислено 186 ячейок з 1885 комуністами. З огляду на недостачу засобів ограничено число видаваних ґазет. Ограничено число партійних шкіл. Через недостачу праці розвивається в ґубернії проституція.

В комуністичній орґанізації череповецької ґубернії є 135 ячейок з 1173 членами. Слабкий звязок з робіт професійними орґанізаціями. Замітна втеча з комуністичної партії. По селах розвинене пянство. Запиваються і комуністи. В псковській комуністичній орґанізації до переписи було 3318 членів. Тенер богато членів виступило з партії, багато викинено. Слаба звязь з північно-зах. орґанізаціях.

В карельській ком. орґанізації було 71 ячейок з 812 комуністами. Слаба звязь з північно західною обласною орґанізацією. Не має звязків з провінцією. За лютий в обласний комітет не вплинув ні один протокол ні звіт. Відвічальні робітники не їздять по уїздах і волостях. Недостача активних робітників.

В олонецькій ком. орґанізації до чистки було 1000 комуністів. Під конець лютого було вже тільки 750. Теж брак активних сил. Повний брак комуністів з підпольним підкладом. Розвинені дрібнобуржуазні нахили і пянство. Слабка звязь з північно-західною орґанізацією.

Про діяльність мурманської ком. орґанізації за лютий ніяких матеріялів в північно зах. (областнім) бюрі не має. Майже не має живої звязи з цею ґубернією взагалі.

„Правда" констатує „упадочное настроеніе" в тверській ком. орґанізації. Найбільш поширене це „упадочное настроеніе" серед сільських комуністів конкретно виявляється воно в бажанню покинути партійні ряди. Констатується недостачу засвоєння партійної тактики. Ще не перевівся т. зв. воєнний комунізм.

Піввоєнні відносини поставили печать на ферґанську комуністичну орґанізацію. Вся увага червоної армії і партійних орґанізацій була звернена на ліквідацію повстанчого руху. Характер сього руху партизантський. У Ферґані не має ні фронту ні запілля. Оминаючи поважних боїв, повстанці (басмечи) появляються всюди, де тільки замітять слабе місце.

Тому серед населення поширене переконання, що вони непобідимі. Через воєнні події заосмотрення области находиться в грізнім стані. Дістати харчі з більшости уїздів неможливо з огляду на повстанчий рух.

З 807 комуністів виступило з партії 248 членів.

Повстанчий рух поширений також в самаркандській области. В осени повстанці остро розправилися з населенням, яке давало продналог. Тепер не має в центрі інформацій про відносини в цій области.

З діяльности нової Ч. К

По донесенням з Москви, нова чрезвичайка, або т. зв. „політвідділ комісаріяту внутрішних справ" опублікував дані про скількість адміністраційно засланих в сов. Росії. До 1. квітня з 2576 політичних засланців було 27% робітників, 12% селян, 20% безпартійних, і тільки 15% монархістів, анархістів і кадетів. 22 особам адміністраційне заслання замінено доживотним виселенням з границь сов. Росії. (Рпр).

Реєстрація військових.

Совітські військові власти видали розпорядок що до евіденції і реєстрації командного складу. На основі цього розпорядку усі установи, домові комітети, товариства, волсовіти, сельсовіти і т. и. мають протягом трьох днів перевести провірку осіб, що належуть до командного і адм.-господарського складу. Всі, кого торкається цей розпорядок, мають зголоситися до воєнкоманів і уїздкоманів по реєстраційну карту. (Рпр).

Відбудова Петрограду Німцями.

Совітська влада закінчила умову з одною великою німецькою фірмою що до відбудови Петрограду. Ця фірма має викінчити усі доми, які начато будувати під час війни, зремонтувати трамваєві шляхи, вагони, водопроводи, каналізацію і т. и. Як тільки начнеться мореплавба, до Петрограду прибудуть німецькі інжинери і техніки та доставлять весь потрібний матеріял. За те німецька фірма одержала ріжні концесії.

Заперечення.

З Москви заперечують поголоску про зарядження карного поступовання проти вбивців Мірбаха.

Реорґанізація плятинового промислу.

Радіо з Риму подає: Совітський уряд візвав телеґрафічно до Москви проф. Дупаро в цілі зорґанізовання плятинового промислу в Росії.

Закуповують землю в Півд. Америці?

ПАТ. доносить таку, досить гумористичну телеграму з Москви: В місті кружляє вперто поголоска, що часть золота, зареквірованого в церквах, вислано до Південної Америки для закупна значних теренів для большевицьких провідників та в цілі відповідного уряджения закуплених областей".

Німецький аероплян для Росії.

До Москви прибув з Берліна аероплян, який подарувала Німеччина Росії. Цей аероплян удається дня 3. мая з дипльоматичною почтою до Берліна. Воздушну почту поміж Москвою і Берліном виконуватиме 10 аеропляні.

Німецькі промисловці в Росії.

До Москви прибули представники німецьких фірм Стіннес, Гірш і инші.

Представник Німеччини в Петрограді заявив, що ще в цім році покажуться наслідки російсько-німецького договору. В найблищім часі Німеччина достарчить Росії більшу скількість рільничих машин і займеться відбудовою залізниць.

Шевченківські свята.

Містки, пов. Львів.

Дня 17. квітня ц. р. відсвяткувала наша громада свято в честь народнього пророка Т. Шевченка. Заходом читальні „Просвіти" й аматорського кружка улаштовано концерт у гарно прибраній читальняній салі. На програму склалися: хоральні пісні під проводом уч. к. курсів У. П. Т. П. Кристиняка, відчит Б. Кордуби, деклямація Мих. Шеремети. (Як би ви знали паничі) і Емануїла Кордуби, уч. IV. гімн. кляси, („Суботів"), та 12 літної Ачки Глуховецької („Розрита могила"). сольо-спів П. К. („Гетьмани...") і одна скрипкова точка. — Гимном „Ще не вмерла Україна" закінчено свято. Саля була учасниками заповнена, всі вийшли задоволені. Добровільні датки в квоті 4.090 польських марок зложено на фонд „Учітеся".

Синевідсько нижне, пов. Сколє.

Заходом місцевої читальні „Просвіти" відбувся дня 17. ц. м. концерт в честь Т. Шевченка. На програму зложилися вступне слово Юр. Калинського, співи мішаного хору зі Стинави під управою П. Петриканина і деклямації. Гарно прибрана саля була переповнена гістьми зі Сколього, Межибродя, Стинави, Труханова і ин. В часі перерви зібрано 4.585 мп. на „Рідну Школу". Чистого доходу було 32 тисяч.

Бережани.

Бережанська громада відсвяткувала 61. роковини смерти Т. Шевченка концертом 7. IV. с. р., який відбувся заходом тов. філія „Просвіти". „Боян" і прочих товариств.

Свято розпочалося „Заповітом" Стеценка, який вислухали учасники стоячи. Відтак виголосив вступне слово проф. д-р В. Левицький.

Що до дальших точок програми — то в першій мірі треба згадати про хори „Косар" Шевченко-Людкевич і „Бють пороги" Шевченко Лисенко. Мішаний хор виглядав імпозантно! На сцені стануло до 100 осіб. Хори „Береж. Бояна" зорґанізовані минувшого року під управою о. Осадци виказали, що пісню плекається там з правдивим замилуванням.

П-на Оля Дубицька приневолена була аж три рази співати. Співала „Плавай, плавай лебедоньку" Шевченко-Стеценко, „Коби мені мамо намисто" і др.

Фортепянове сольо п-ни Ірени Дубицької „Bethoven Соната D-дур „Pastorale" було виконане з помітним опануванням техніки.

Дуже мило вражали публику „арії з опер" Paoli Tasto — які відспівав п. М. Луцький.

Деклямація п. Поліщук-Орлівної „Розрита могила" була правдивою перлиною концерту. Мужеська деклямація (п. К. Бородайко) „Чернець" в супроводі фортепяну була також бездоганна.

Приємною несподіванкою для нашої публики були львівські гості пп. М. Галій і І. Чубатий.

П. Галій відспівав „Ранішний гимн" Геншля і „Молитву Валентіна" — Гунода.

П. І. Чубатий відіграв на скрипці Beriota „Scene de Ballet" і Drdla „Souvenir". Публика кілька разів викликувала артиста.

Фортепяновий провід обняли п-на Ірена Дубицька і п. Вол. Давидович зі Львова.

Свято на загал випало величаво. Було се справдішне народне свято. — Крім інтеліґенції, міщан, було чисельно досить сильно репрезентоване селянство. Кождий виходив з концерту з вдоволенням, та з вірою в кращу будучність.

в. в.

Шевченківське свято в ґрупі інтернованих в Лобзові.

Гарно відсвяткували 12. III. день 61. роковин смерти незабутнього батька Тараса, старшини й козаки української армії в Лобзові (передм. Кракова).

В салі, прибраній зеленю, уміщено біля сцени погруддя Тараса, виліплене надзвичайно вдачно самими старшинами-учнями академії мистецтв.

Розпочався вечір відігранням „Заповіту" оркестрою зложеною з козаків — одним зі старшин виголошено гарний, коротенький реферат про значіння Шевченка, навязуючи до теперішньої боротьби за волю українського народу. Відтак хор проспівав „Заповіт" Стеценка, Іван Підкова — Лисенка і Ой умер старий батько — Колесси.

Велике вражіння зробили на присутніх привітання, зложені з нагоди національного свята представником Y. M. C. A. п. Арнольдом і Панею Розе від Вс. Фед. Студ. Присутність цих високих гостей і їх гарні промови принято довгими й гучними оплесками. Крім того було виголошено привітання студ. унів.

п. Х. від польського Тов. „Христ. Союз Молодих Мущин“, студ. Г. від українських студ. вищих шкіл Кракова і студ. П. від гуртка студентів-емігрантів з України. Аматорський гурток відограв „Невольника“. Ролю ковала провів дуже гарно відомий по сцені п. Сосніцький.

Взагалі інтерновані старшини й козаки, хоч живуть в дуже невідрадних умовах — вшанували память великого сина українського народу дуже урочисто.

Слід би було, щоби краківська кольонія, яка має так багато українських громадян, спомянула рівнож роковини смерти Тараса. А всі дані для цього маються. На жаль не чути, щоби місцеве українське громадянство готовилося до свята. Мабуть послухали ради нашого пан-отця, щоби почекати й не робити нічого, аж вирішиться наша справа..., тай тому мабуть і сплять собі сном блаженних, раді, що так тихонько й безжурно минають дні...

П-о.

Посилайте партійний податок на вкл. кн. ч. 5.000 „Краєвого Союза Кредитового“ у Львові, Ринок 10.

літ. Крім цього Союз Народів мав би виконувати над цими територіями протекторат протягом трьох літ.

Цю неймовірну звістку подаємо з денникарського обовязку.

Важні наради в Парижі.

З нагоди прибуття Барту до Парижа скликано там на четвер засідання комісії для закордонних справ, палати послів і сенату. Дня 3. ц. м. мало відбутися спеціяльне засідання комісії для закорд. справ палати послів для обговорення політичного положення в звязку з генуенською конференцією.

Румунія купує паровози в Німеччині.

Румунський парлямент ухвалив спеціяльний кредит у висоті 600 міл. леїв на закупно в Німеччині 176 паровозів.

Положення в Ірляндії заострюється.

Положення в Ірляндії з кождим днем заострюється. Ірляндські революціонери, що займають казарми в Дульнін, виконали ряд оружних нападів на 12 банків, забираючи 200.000 фунтів штерлінгів. Один з революціонерів, взятий до неволі, заявив, що ці гроші потрібні повстанцям для піддержання повстання.

Зєдинені Держави і відбудова Росії.

Державний секретар Зєдинених Держав, Юс, заявив делегації жінок, яка вручила йому просьбу, щоби Америка взяла участь у відбудові Росії, що совітський уряд може бути визнаний щойно після привернення нормальних відносин в Росії. Це визнання залежне від цього, чи вони зможуть створити уряд, спосібний додержати міжнародні зобовязання. Впрочім американський уряд вчинить все, щоби пропагувати відбудову Росії.

Японія заперечує.

Японське міністерство для заграничних справ — як подає радіо з Парижа — заперечує офіціяльно донесення про мниме заключення союза поміж Японією, Росією і Німеччиною.

Редукція податків в Англії.

В Палаті Громад предложив мін. Горн у фінансовім експозе значну редукцію податків. Він зазначив, що Англія заплатила вже 322 міл. фунтів штерл. военних довгів протягом останніх двох літ, та що в цім році горожане не будуть покликані до дальших оплат. Будуть зредуковані податки від почтових оплат, від цукру, чаю, какао, кави і цикорії.

Це експозе приняли з великим вдоволенням англійські промислові й торговельні кола. Невдоволені з його робітники, котрі твердять, що міністер фінансів не узглядив належито їх домагань.

Дописи з краю.

Стрілиска нові, пов. Бібрка.

Гарні прояви національного життя.

Дня 9. марта ц. р. святковано у нас память Тараса Шевченка. З браку місця свято відбулося в церкві. Урочистість зачалася Службою Божою за місцевих померших за долю і волю України, підчас котрої виголосив патріотичну промову місцевий парох. Посеред церкви піднімався високий катафальок, на котрий схилялися схрещені чорні фани. Попереду лежав „Помяник“ з тризубом по верху в синьожовтих лентах, окружений терновим вінцем. По боках висіли вінки з написами, між ними один лавровий. З боку видів великий портрет Тараса прибраний цвітами і рушниками, з написею в горі: „Боріться, поборете“. Гарно співав місцевий хор. Зворушлива була хвиля, коли після відспівання „Боже великий єдиний, нашу Вкраїну храни“, залунало: Вічний упокой подай Господи всім положившим голову за долю і волю України і сотвори їм вічную память“. Слідувало потрясаюче „Вічная память“, піднялися чорні фани і похилялися цілий час перед „Помяником“ і тризубом. Ніяка промова не могла бути більше потрясаючою і переконуючою, захвилювався нарід, а було до 1 і пів тисячі. Маса поняла як слід ціле свято. Почесну сторожу держало вісім молодих людий в синьожовтих лентах, колишних козаків і товаришів тих, котрих поминалося.

Громадяне Стрілиск нових, старих і Кнісела здержалися цілий день від всякої праці, а місточко Стрілиска нові приняло зовсім святочний вид. Здаєся, не було громадянина, котрий не мав би синьо-жовтої кокардки, з котрих було доходу около 25.000 мп. Сего року свято відбулося спокійно, коли попередного року на такий сам обхід в тім самім часі місцевий „командант“ спровадив цілу сотню війська. Військо цілий день в повній розстрільній і цілковитім поготівлю робило преріжні маневри, приміром на місцеву плєбанію, а сам командант зривав кокардки у малих хлопців.

Сейчас після відправи зібрався виділ Читальні на святочне засідання, яке в присутности майже всіх членів відбулося стоячи. Взагалі місцеве народнє життя концертрується головно в читальні „Просвіти“, яка вибилася чи не на перше місце в цілій околици. В жовтни 1921 р. приступив виділ до відбудови місцевого Народного Дому, знищеного війною. Лишився був тільки голий мур без вікон і дверий. Сегодня будинок по части відбудований, а одна салька має вже вікна і двері і служить за театральну гардеробу, а також міститься тут тимчасово читальня. Є уладжена і сцена. То все коштувало до тепер около 500.000 мп. Тяжко рішити кому належиться головна заслуга, бо багато є робітників, а особливо між молодіжю. Вона і підтримує головно аматорський кружок і досить зазначитити, що самих аматорських вистав було від вересня 1921 р. до тепер девять. На 14. мая ц. р. приготовляється концерт в честь Тараса Шевченка.

При помочи земляків з Америки (самих Стріличчан) маємо надію ще сего року викінчити цілковито Наш Народний Дім з великою салею гарною сценою.

Член читальні.

Коломийщина.

Просвітний рух.

Просвітний рух в коломийськім окрузі поволи зачинає підійматися. Багато вже читалень відновлено і філія в Коломиї докладає старань, щоби відновити і решту істнуючих перед війною читалень. Виділ філії відбув читальняну анкету з відпоручниками читалень цілого повіту, висилає своїх делегатів до читалень з відчитами, звичайно студентів університету, перевів збірку на „Дар Просвіти“, на фонд „Учіться, брати мої“, устроїв концерти в честь Шевченка, зібрав датки на фонд виховиння дітей бл. п. Кивелюка і взагалі стоїть на сторожі нашого культурного життя в місті і в повіті, завдяки енергії свого секретаря проф. Олекси Ковбуза. Виділ звернув увагу в перший мірі на відбудову домів читалень, бо власна домівка є основою всякої роботи. В останнім часі увійшов Виділ філії у співпрацю з Тов-ом „Сільський Господар“ в напрямі заснування кооператив в повіті та веденю кооперативних курсів, до яких нарід горнеться. Виділ природав до канцелярії Тов. „Просвіта“ 76.100 мп. із збірок, а саме: На „Дар Просвіти“ 30.000 мп., на фонд „Учіться“ 35.000 мп., на фонд виховання дітей бл. п. Кивелюка 11.100 мп. Цей вислід не може вправді рівнатися з вислідами инших виділів філії „Просвіти“, як Тернопіль, Товмач, Снятин, Копичинці та инші, але як на Коломию, хто знає теперішні місцеві відносини, то досить.

Ш.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Конференція Барту з Л. Джорджем. — Справа Сх. Галичини.

Ґенуа (ПАТ). Барту відвідав учера перед своїм виїздом Лойда Джорджа й обговорив з ним біжучі справи. Передовсім питав Льойда Джорджа, чи бачить іше можливість заключення загального мирового договору, чи було би можливо запросити Росію до участи в цьому договорі, колиб відкинула меморіял. Л. Джордж відповів, що треба ріщучо вможливити заключення мирового договору з Росією, або без неї. Підчеркнув шерас бажання, щоби коаліційні сиґнатарі великодержави версайського договору відбули наради над справою санкцій в одній з місцевостей на Рівієрі. Особиста участь Поанкаре в цих нарадах і в генуенській конференції мала би дуже важне значіння. **Льойд Джордж порушив також справу границі Сх. Галичини, котрої управильнення бажає собі, не жадаючи одначе, щоби над цим раджено в Ґенуї.** Догадуються, що устний звіт Барту і виміна гадок у французькій Раді міністрів улекшить і злагодить загальне положення.

О приняття Німеччини і Росії до Союза Народів.

Льондон (ПАТ). „Дейли Нюз“ доносить з Ґенуї, що там пропагують думку, щоби замісць пропонованого Л. Джорджем часового мира прийняти на пленарному засіданню комісії внесення прийняття Німеччини і Росії до Союза Народів.

Заява Раковського.

Ґенуа. (ПАТ.) В інтервю з журналістами заперечив Раковський істновання другого договору в Рапальо між Україною і Німеччиною, підписаного нібито Ратенавом і Раковським. Не підписано також контракту в справі використання нафтових терен в Росії з якоюнебудь англійською або американською фірмою, але не заперечив переговорів у цій справі. Говорячи про гарантійний проект, дивувався Раковський, що конференція обговорює справу Бесарабії без участи Росії. Росія не є агресивна супроти Румунії, але не може згодитися на таку розвязку справи граничного питання. Дальше критикував остро ухвалений політичною підкомісією без участи Росії й Німеччини вступ відповіди для Росії, заявляючи, що він не признає кредитів рос. правительству а признає лише вивозові кредити для заграничних купців і промисловців, які хочуть мати зносини з Росією. Раковський заповів зложення трьох нот в фінансовій комісії, а саме про дотеперішні заходи совітів коло відбудови Росії, про висоту конечних кредитів та про гарантії, признані совітами.

Л. Джордж задумує виїхати з Ґенуї?

Берлін (ПАТ). В ночі по відїзді Барту розійшлася вістка, що Л. Джордж задумує також покинути Ґенуу, але на короткий час. Ціль цієї подорожі держать в тайні. В англійських кругах заперечують начеб Л. Джордж мав їхати до Льондону або до Парижа і заявляють, що він остане в Італії.

РІЖНІ ВІСТИ.

„Побожні бажання“ що до Східної Галичини.

Польські часописи доносять з Варшави, що після одержаних відомостей Льойд Джордж зажадав рішучо скликання конференції коаліційних держав до Сан Ремо. В тій конференції не візьмуть участи представники Німеччини. Предметом нарад тої конференції має бути між иншими справа західних границь Росії. Кореспонденти англійських часописів впевняють, що **рижські границі будуть заквестіоновані** в своїх спірних частинах, а саме дотично Виленщини і **Східної Галичини.** Після кольпортованих у Варшаві версій спірні території мають бути признані Польщі (?) в формі депозиту (!) на час тривання гарантійного пакту, себто на 10

Будова повітового сирітського захисту в Товмачи.

Охорона военних сиріт має велике значіння для українського народу, що держиться на верху головно числом населення. Военні сироти се двоякого рода людський матеріял: велика маса байструків, які полишили ріжні війська по наших селах і місточках. Се добрий людський матеріял, звичайно перехресна раса. Удержаний і вихований може дати дуже спосібні одиниці, просто незвичайні. Друга частина сиріт се бездомні діти по родичах, що погинули у війні і по війні з причини пошестей. Людський матеріял слабший.

Одні і другі засуджені на загибіль, бо не має кому занятися ними.

Военними байструками не займеться хіба чоловік, що вернув домів з війни. Вони можуть лише бути костю незгоди в родині.

Дотеперішна діяльність на полі ратовання военних сиріт дуже недоцільна. Не сама суспільність занялася ними, але стороння поміч, головно американська. Змарновано величезні суми американських дарів, що їх розікрали і розграбали ріжні панки і підпанки. Багаті люде порозбирали плаття і ковдри для своїх дітей і служби, а сиротам остали хіба охлапи.

Замісць того, щоб побудувати

сирітські доми, в яких можна би виховувати сироти, розтринькано великі суми марно. А треба знати, що ані по селах, а тим менше по місточках і містах не має вільних домів на сирітські захисти, не має навіть мешкань для урядовців, а не то сиріт.

Се спонукало Виділ тов. „Селянська Бурса ім. Маркіяна Шашкевича“ приступити до будови сирітського захисту в Товмачи. На зборах дня 8. мая 1921 рішили відпоручники громад дати всяку поміч товариству при будові захисту. Приготовні праці перевів Виділ тов. в 1921 р. Винаймив цегольню в Товмачи і розпочав виріб і випалення цегли. Закупив у п. Андрія Терпиляка опалове дерево по дуже дешевій ціні для випалювання цегли. Громадяне села Палагичі заходами студентів Миколи Менілишина і Олекси Овчарчина та гром. Дмитра Самборського випалили печ вапна та перевезли на площу будови в Товмачи. Вапняний камінь дала даром громада Палагичі з громадської гори. Вапна згашено 125 сотн. Дерево до цегольні звезли громади даром, або за дуже низькою оплатою.

Випалено 95.000 цегол та вироблено 35.000 сирівки досі не випаленої. На її випалення приготовано 94 m дерева. Частину цегли перевезено вже на площу будови. Частину каміння на фундамент звезено, трохи приготовила громада Грушка у себе. Всі зусилля дістати твердий камінь (пісковець) на долішню частину фундаментів не принесли досі успіхів.

Дерево матеріялове приобіцяв дати даром заряд сирітського захисту ім. Андрія гр. Шептицького з Посіча.

Площу на захист простору два морґи города закупило в 1920 р. за 47.000 кор. тов. Спілкова Торговля в Товмачи.

З весною цього року має розпочати товариство будову захисту.

Дещо отже приготовлено до будови. Ті, що дали почин до будови, представляли собі, що справа будови піде далеко скорше і гладше наперед. Тепер переконалися вони, що гірко ошибнулися. Вони думали, що то передвоєнні часи і що нинішні люде такі, як були перед війною. Показалося при кінці, що нинішні люде неподібні до передвоєнних. Не має людей, є лише якісь сотворіння, без серця, без чести, без людських почувань, для яких доляр або і марка все, а поза тим не має нічого. Як віднеслися до того діла ріжні верстви?

Духовенство, що якраз повинно було до такого гуманітарного діла віднестися як не з запалом, то бодай з серцем, заховалося з малими виїмками дуже байдуже, а навіть не все зложило добровільні датки на будову, а не то заохотило своїх парохіян до жертв на будову.

Були такі, що вже наперед питали, хто буде виховувати сироти в захисті, хоч його ще не має. Світська інтеліґенція, якої в повіті дуже мало, віднеслася дуже байдужно до будови. Селяне з малими виїмками навіть не дивляться в ту сторону.

Сотками гонять їх возити дерево для ріжних урядів, а звести дерево до цегольні не можна було в час, а вкінці мусіло товариство платити за фіри. Без нагая не йде, як над нами нагай, то все виконуємо точно, а для своїх, що не мають нагая, лише просьбу, не рушимо й пальцем.

Рахунково представляється справа будови так:

Приходи:

Членські вкладки . .	2.660 мп.
У. Г. К. Львів жертва	100.000 „
У. Г. К. „ позичка	300.000 „
Добровільні датки . .	297.425 „
Разом	700.085 „

Розходи:

Друки	7.567 мп.
Аренда цегольні . . .	80.000 „
Закупно дерева для цегольні	90.000 „
Закупно матеріялів . .	48.345 „
Виріб цегли	158.600 „
Пісок . . . . , .	12.345 „
Випалення цегли і вартовники	188.225 „
Згашення вапна . . .	22.290 „
Привіз дерева . . .	74.800 „
Разом	682.172 мп.
Остає готівка	17.913 „
До того збірка Івана Борадайкивича в Америці 11 долярів .	30.150 мп.

Головну фінансову поміч дав У. Гор. Комітет у Львові і причинився до виконання підготовних праць під будову.

Велику поміч дасть Управа Захисту ім. митроп. Андрія гр. Шептицького, коли видасть з Посіча потрібний до будови деревний матеріял.

Товариство змушене продати свою реальність в місті, половину дому і перекрасний майже морґовий город, щоби мати фонди на будову.

На закінчення нехай вільно буде товариству відозватися до всіх громадян Товмацького повіта складати добровільні датки на будову повітового сирітського захисту в Товмачи, аби прийти Товариству з помічю і причинитися до викінчення дому, що буде приютом для бездомних сиріт, тих нещасних жертв воєнного лихоліття.

Схаменіться, будьте люде! Кличе до нас наш народній пророк Т. Шевченко. Спішіть з помічю благородному ділу.

Тов. Селянська Бурса ім. М. Шашкевича в Товмачи.

НОВИНКИ.

— **„Громадський Вістник“ дялі на індекс.** Від передплатників з Битькова к. Надвірної дістаємо таке письмо: Просимо інтервеніювати в Дирекції почт в справі пересилки „Гр. Вістника“ до Битькова. Ми не одержуємо цілими тижнями часопису. Цього місяця прийшло до нас ч. 47, 49 і 53. — отже за весь місяць 3 числа! — Через шовінізм і анархію поносить шкоду часопис і передплатник — а чи можна інтервенювати, коли „такий таким іде“?

— **Конфіската.** Вчорашне число (58) „Громадського Вістника“ з д. 4. мая 1922. сконфіскувала львівська прокураторія за довший уступ в статті „з французької преси“, за 4. резолюцію з „Першомайського свята“ та за дві новинки, які счеркнено по половині (24).

— **„Конституція 3. мая“ і українські склепи.** В день обходу Поляками того свята поліція позамикала всі українські склепи й книгарні, консуми, бо „народове“ свято мусять обходити й „Русіні“, хоча це свято не є ані врочистим святом греко-кат. обряду, ні навіть державним польським святом.

— **Арештовання.** Цеї ночі арештувала польська поліція у Львові друкарського складача В. Гайнища, про якого „розмову“ з поліційним агентом донесли ми у вчорашнім числі п. з. „Гієни нюхають“.

— **Nie będzie „Proświty“ dopóki nie zapłacicie daninę.** Гурток селян з Ганьківців снятинського повіта вніс подання до станиславівського Воєвідства о заснованя читальні „Просвіти“. Воєвідство звернуло подання для доповнення якоїсь формальности. Жандарм зі станиці Задубрівці прийшов з поданням в село, зібрав підписаних на поданню людей і заявив: „nie będzie Proświty dopóki nie zapłacicie daniny“.

— **Тягнуть данину.** Данина в руху. В селі Стінка пов. Бучач урядник при стяганню данини забирає, що попаде під руки, кожухи, сердаки, полотна. У тамошнього пароха, що не мав на разі всіх грошей, зафантував футро, в котрім той був одягнений і зараз видав едикт лицитаційний з терміном до 14 днів. — Зі села Плугова в Золочівщині пишуть нам: Дня 27. квітня зїхав в наше село екзекутор і при помочі жандармів почав тягнути „данину“. Коні, корови, полотно, призначене на засів збіже, усе без виїмку, що представляло яку небудь вартість опинилося в руках п. екзекутора. А коли Андрієви Говорі вирвалась з рук ялівка, зареквірована екзекутором, останній побив Говору по лиці а відтак затяг на постерунок, де скованого продержано 4 години. Так виглядає у нас стягання „dobrowolnej daniny“...

— **Дивіденду від акцій Земельного Банку гіпотечного у Львові** в висоті 15 проц. т. є по 42 марки п. від акції за рік 1921, яку ухвалили Загальні Збори акціонарів дня 29. квітня с. р. виплачує каса Банку у Львові (ул. Підвалє 7) почавши від 2. мая с. р. за предложенням купонів платних 1. мая 1922. Ті акціонарі (III-ої емісії), які не підняли своїх акцій, можуть зголоситись по дивіденду чи лично чи письменно, подаючи точно свою адресу і скількість акцій — евентуально оказуючи одержану посвідку.

— **В дгакім грабіжи у Волі Якубовій.** Дня 9. VI. 1921 в селі Волі Якубовій, пов. Дрогобич ограбили замасковані бандити господаря Івана Василюха, забравши йому около 700 долярів і инші річи, які він привіз з Америки. Підозріння впало на: Давіда і Ляйба Клінгоферів з Волі Якубової, Якоба Бравнера і Геноха Шацмана зі Снятинки. З них обжаловано Давіда Клінгґофера, котрого на основі вердикту трибуналу присяжних в Самборі засуджено на 5 літ вязниці. Проти цього засуду внесла оборона відклик до Найвищого Трибуналу у Варшаві, який одначе підвисшив кару на 10 літ. — В звязку з цією справою рідня засудженого поміщує в нинішнім числі нашого часопису оголошення.

— **З хроніки бандитизму.** В повітах Ґарволінце і Луків бандитська шайка ограбила двір в Задибі, в Волі окшейській, Вільчицях і и. Бандити кажуть собі подати вечерю, приготовити купіль і подати повіз для відїзду на зелізн. дворець. — В Мілянівці під Варшавою вбили два бандити двох поліціянтів, які хотіли їх арештувати. В Збидньові, підгірського повіту відрубали сокирою голову Янови Ялохови — мешканці того села черех конкуренцію в торговлі дробом. — В Троянові, п. Сохачів, 23-літний Ян Махаляк вбив свою о 10 літ старшу від себе жінку, полюбивши молоду дівчину. — В селі Польська Воля п. Лодзь, замордував парубок Антін Гжеборскі свою коханку Францішку Р., замужну і матір 6 дітей, бо знайшов собі молодшу наречену.

— **З нюансів культури.** „Chwila“ подає, що польські рекрути допускаються на Жидах звірських надужить, якими переповнена варшавська жидівська преса. Недавно напали на Жидів—пасажирів на стаціях Колюшкі і Лани рекрути, побили їх а рабінови з Брянська стали виривати бороду. Начальник стації мусів приспішити відізд поїзду, щоби положити кінець невиданій „культурі“.

— **Джентельмени.** „Słowo Polskie“ з 30. квітня висміває цинічно українського ґенерала Павленка, який, хотячи ратувати своїх другів — колишніх героїв від голоду й нужди в „гостинних“ союзників, зорґанізував аматорський кружок, що на превеликий „смуток“ „Słowa“, тішиться великою симпатією громадянства.

— **Американський кондор в Альпах.** В присілку Grossnest серед альпейських гір пірвав одного дня великий невиданий там доси птах піврічну дитину тамошного селянина. Батько запримітив це в час і щасливим цільним стрілом з кріса вбив птаха, легко ранячи дитину. По огляненю загадочної птиці професорами в Берні швайц. сконстатовано, що це кондор, який живе лише в Андах і ніхто не може розвязати загадки, як він дістався до Европи.

— **Свята Відправа на Зелені Свята.** Видавництво „Українська Автокефальна Церква“ в недовгому часі випускає №. 50 своїх видань: „Свята Відправа на Зелені Свята“ в перекладі на українську мову професора І. Огієнка. Книжку друкується в дуже обмеженому числі. Чи вжеж українське громадянство не подбає, щоби перлини релігійної поезії, — Коліноприклонні Молитви на день Пятьдесятниці, — нарід вислухав в рідній мові своїй.

В четвер, дня 5. V. 1922. о год. 6 веч., на площі „Сокола Батька“ кваліфікаційна комісія Т-ва „Україна“ доконає остаточного поділу грачів на дружини. — Взивається проте всіх грачів як і тих, що мають охоту грати в літнім сезоні прибути в означенім часі на грище С.-Б. — Пізнійші зголошення не будуть узгляднені. 1260 2—2

Усіх Товаришок, що здавали матуру 1912 р. в „Українському Лiцеї“ в Перемишлі, прошу подати свої адреси в ділі скликання Зїзду. — Ірена Негребецька, Перемишль, вул. Барська 15. 1248 2—3

✝ Посмертні згадки.

Степан Шоробура. Дня 4. падолиста 1921 р. помер Степан Шоробура, управитель народньої школи в Бориничах, по 37 літах учительської праці. В Бориничах зорґанізував Покійний разом з помершим 27. лютого 1920 р. о. Степаном Донаровичем — цілий ряд просвітних і економічних орґанізацій. Пок. Шоробура пробував в молодих літах свого пера, написавши кілька оповідань, як „Наші діти“, „Рахманський Великдень“, „Обнова корони“ і „Два приятелі“. Своїм спокійним і тихим успосібленням зєднав собі Покійник симпатії цілого села, яких виразом був похорон в якому взяло участь усе громадянство Боринич. В. Й. П.

п. Х. від польського Тов. „Христ. Союз Молодих Мущин“, студ. Г. від українських студ. вищих шкіл Кракова і студ. П. від гуртка студентів-емігрантів з України. Аматорський гурток відіграв „Невольника“. Ролю коваля провів дуже гарно відомий по сцені п. Сосніцький.

Взагалі інтерновані старшини й козаки, хоч живуть в дуже невідрадних умовах — вшанували память великого сина українського народу дуже урочисто.

Слід би було, щоби краківська кольонія, яка має так багато українських громадян, спомянула рівнож роковини смерти Тараса. А всі дані для цього маються. На жаль не чути, щоби місцеве українське громадянство готовилося до свята. Мабуть послухали ради нашого пан-отця, щоби почекати й не робити нічого, аж вирішиться наша справа..., тай тому мабуть і сплять собі сном блаженних, раді, що так тихонько й безжурно минають дні...

П-о.

Дописи з краю.

Стрілиска нові, пов. Бібрка.

Гарні прояви национального життя.

Дня 9. марта ц. р. святковано у нас память Тараса Шевченка. З браку місця свято відбулося в церкві. Урочистість зачалася Службою Божою за місцевих померших за долю і волю України, підчас котрої виголосив патріотичну промову місцевий парох. Посеред церкви піднімався високий катафальок, на котрий схилялися схрещені чорні фани. Попереду лежав „Поминик“ з тризубом по верху в синьожовтих лентах, окружений терновим вінцем. По боках висіли вінки з написами, між ними один лавровий. З боку виднів великий портрет Тараса прибраний цвітами і рушниками, з написею в горі: „Борітеся, поборете“. Гарно співав місцевий хор. Зворушлива була хвиля, коли після відспівання „Боже великий єдиний, нашу Вкраїну храни“, залунало: Вічний упокой подай Господи всім положившим голову за долю і волю України і сотвори Їм вічную память“. Слідувало потрясаюче „Вічная память“, піднялися чорні фани і похилялися цілий час перед „Помяником“ і тризубом. Ніяка промова не могла бути більше потрясаючою і переконуючою, захвилювався нарід, а було до 1 і пів тисячі. Маса поняла як слід ціле свято. Почесну сторожу держало вісім молодих людий в синьожовтих лентах, колишних козаків і товаришів тих, котрих поминалося.

Громадяне Стрілиск нових, старих і Кнісела здержалися цілий день від всякої праці, а місточко Стрілиска нові приняло зовсім святочний вид. Здаєся, не було громадянина, котрий не мав би синьожовтої кокардки, з котрих було доходу около 25.000 мп. Сего року свято відбулося спокійно, коли попередного року на такий сам обхід в тім самім часі місцевий „комендант“ спровадив цілу сотню війська. Військо цілий день в повній розстрільній і цілковитім поготівлю робило преріжні маневри, приміром на місцеву плєбанію, а сам комендант зривав кокардки у малих хлопців.

Сейчас після відправи зібрався виділ Читальні на святочне засідання, яке в присутности майже всіх членів відбулося стоячи. Взагалі місцеве народнє життя концертрується головно в читальні „Просвіти“, яка вибилася чи не на перше місце в цілій околици. В жовтни 1921 р. приступив виділ до відбудови місцевого Народного Дому, знищеного війною. Лишився був тільки голий мур без вікон і дверий. Сегодня будинок по части відбудований, а одна салька має вже вікна і двері і служить за театральну ґардеробу, а також міститься тут тимчасово читальня. Є уладжена і сцена. То все коштувало до тепер около 500.000 мп. Тяжко рішити кому належиться головна заслуга, бо багато є робітників, а особливо між молодіжю. Вона і підтримує головно аматорський кружок і досить зазначитити, що самих аматорських вистав було від вересня 1921 р. до тепер девять. На 14. мая ц. р. приготовляється концерт в честь Тараса Шевченка.

При помочи земляків з Америки (самих Стріличан) маємо надію ще сего року викінчити цілковито Наш Народний Дім з великою салею [illegible]тарною сценою.

Член читальні.

Коломийщина.

Просвітний рух.

Просвітний рух в коломийськім окрузі поволи зачинає підійматися. Багато вже читалень відновлено і філія в Коломиї докладає старань, щоби відновити і решту істнуючих перед війною читалень. Виділ філії відбув читальняну анкету з відпоручниками читалень цілого повіту, висилає своїх делєґатів до читалень з відчитами, звичайно студентів університету, перевів збірку на „Дар Просвіти“, на фонд „Учітеся, брати мої“, устроїв концерти в честь Шевченка, зібрав датки на фонд виховиння дітей бл. п. Кивелюка і взагалі стоїть на сторожі нашого культурного життя в місті і в повіті, завдяки енергії свого секретаря проф. Олекси Ковбуза. Виділ звернув увагу в першій мірі на відбудову домів читалень, бо власна домівка є основою всякої роботи. В останнім часі увійшов Виділ філії у співпрацю з Тов-ом „Сільський Господар“ в напрямі засновування кооператив в повіті та веденню кооперативних курсів, до яких нарід горнеться. Виділ прислав до канцелярії Тов. „Просвіта“ 76.100 мп. із збірок, а саме: На „Дар Просвіти“ 30.000 мп., на фонд „Учітеся“ 35.000 мп., на фонд виховання дітей бл. п. Кивелюка 11.100 мп. Цей вислід не може вправді рівнатися з вислідами инших виділів філії „Просвіти“, як Тернопіль, Товмач, Снятин, Копичинці та инші, але як на Коломию, хто знає теперішні місцеві відносини, то досить.

Ш.

РІЖНІ ВІСТИ.

„Побожні бажання“ що до Східної Галичини.

Польські часописи доносять з Варшави, що після одержаних відомостей Льойд Джордж зажадав рішучо скликання конференції коаліційних держав до Сан Ремо. В тій конференції не візьмуть участи представники Німеччини. Предметом нарад тої конференції має бути між иншими справа західних границь Росії. Кореспонденти англійських часописів впевняють, що рижські границі будуть заквестіоновані в своїх спірних частинах, а саме дотично Виленщини і Східної Галичини. Після кольпортованих у Варшаві вервій спірні території мають бути признані Польщі (?) в формі депозиту (!) на час тривання гарантійного пакту, себто на 10

літ. Крім цього Союз Народів мав би виконувати над цими територіями протекторат протягом трьох літ.

Цю неймовірну звістку подаємо з денникарського обовязку.

Важні наради в Парижі.

З нагоди прибуття Барту до Парижа скликано там на четвер засідання комісії для закордонних справ, палати послів і сенату. Дня 3. ц. м. мало відбутися спеціяльне засідання комісії для закорд. справ палати послів для обговорення політичного положення в звязку з ґенуенською конференцією.

Румунія купує паровози в Німеччині.

Румунський парлямент ухвалив спеціяльний кредит у висоті 600 міл. леїв на закупно в Німеччині 176 паровозів.

Положення в Ірляндії заострюється.

Положення в Ірляндії з кождим днем заострюється. Ірляндські революціонери, що займають казарми в Дульнін, виконали ряд оружних нападів на 12 банків, забираючи 200.000 фунтів штерлінґів. Один з революціонерів, взятий до неволі, заявив, що ці гроші потрібні повстанцям для піддержання повстання.

Зединені Держави і відбудова Росії.

Державний секретар Зединених Держав, Юс, заявив делєґації жінок, яка вручила йому просьбу, щоби Америка взяла участь у відбудові Росії, що совітський уряд може бути визнаний щойно після привернення нормальних відносин в Росії. Це визнання залежне від цього, чи вони зможуть створити уряд, спосібний додержати міжнародні зобовязання. Впрочім американський уряд вчинить все, щоби пропаґувати відбудову Росії.

Японія заперечує.

Японське міністерство для заграничних справ — як подає радіо з Парижа — заперечує офіціяльно донесення про мниме заключення союза поміж Японією, Росією і Німеччиною.

Редукція податків в Англії.

В Палаті Громад предложив мін. Горн у фінансовім експозе значну редукцію податків. Він зазначив, що Англія заплатила вже 322 міл. фунтів штерл. военних довгів протягом останніх двох літ, та що в цім році горожане не будуть покликані до дальших оплат. Будуть зредуковані податки від почтових оплат, від цукру, чаю, какао, кави і цикорії.

Це експозе приняли з великим вдоволенням англійські промислові й торговельні кола. Невдоволені з його робітники, котрі твердять, що міністер фінансів не узглядних належито їх домагань.

ТЕЛЄҐРАМИ.

Конференція Барту з Л. Джорджем. — Справа Сх. Галичини.

Ґенуа (ПАТ). Барту відвідав учера перед своїм виїздом Лойда Джорджа й обговорив з ним біжучі справи. Передовсім питав Льойда Джорджа, чи бачить іше можливість заключення загального мирового договору, чи було би можливо запросити Росію до участи в цьому договорі, колиб відкинула меморіял. Л. Джордж відповів, що треба рішучо вможливити заключення мирового договору з Росією, або без неї. Підчеркнув шераз бажання, щоби коаліційні сиґнатарні великодержави версайського договору відбули наради над справою санкцій в одній з місцевостей на Рівієрі. Особиста участь Поанкаре в цих нарадах і в ґенуенській конференції мала би дуже важне значіння. Льойд Джордж порушив також справу границі Сх. Галичини, котрої управильнення бажає собі, не жадаючи одначе, щоби над цим раджено в Ґенуї. Догадуються, що устний звіт Барту і виміна гадок у французькій Раді міністрів улекшить і злагодить загальне положення.

О приняття Німеччини і Росії до Союза Народів.

Льондон (ПАТ). „Дейли Нюз“ доносить з Ґенуї, що там пропаґують думку, щоби замісць пропонованого Л. Джорджем часового мира прийняти на пленарному засіданню комісії внесення прийняття Німеччини і Росії до Союза Народів.

Заява Раковського.

Ґенуа. (ПАТ.) В інтервю з журналістами заперечив Раковський істновання другого договору в Рапальо між Україною і Німеччиною, підписаного нібито Ратенавом і Раковським. Не підписано також контракту в справі використання нафтових теренів в Росії з якоюнебудь англійською або американською фірмою, але не заперечив переговорів у цій справі. Говорячи про ґарантійний проєкт, дивувався Раковський, що конференція обговорює справу Бесарабії без участи Росії. Росія не є аґресивна супроти Румунії, але не може згодитися на таку розвязку справи граничного питання. Дальше критикував остро ухвалений політичною підкомісією без участи Росії й Німеччини вступ відповіди для Росії, заявляючи, що він не признає кредитів рос. правительству а признає лише вивозові кредити для заграничних купців і промисловців, які хочуть мати зносини з Росією. Раковський заповів зложення трьох нот в фінансовій комісії, а саме про дотеперішні заходи совітів коло відбудови Росії, про висоту конечних кредитів та про ґарантії, признані совітами,

Л. Джордж задумує виїхати з Ґенуї?

Берлін (ПАТ). В ночі по відїзді Барту розійшлася вістка, що Л. Джордж задумує також покинути Ґенуу, але на короткий час. Ціль цієї подорожі держать в тайні. В англійських кругах заперечують начеб Л. Джордж мав їхати до Льондону або до Парижа і заявляють, що він остане в Італії.

Будова повітового сирітського захисту в Товмачи.

Охорона военних сиріт має велике значіння для українського народу, що держиться на верху головно числом населення. Военні сироти се двоякого рода людський матеріял: велика маса байструків, які полишили ріжні війська по наших селах і місточках. Се добрий людський матеріял, звичайно перехресна раса. Удержаний і вихований може дати дуже спосібні одиниці, просто незвичайні. Друга частина сиріт се бездомні діти по родичах, що погинули у війні і по війні з причини пошестей. Людський матеріял слабший.

Одні і другі засуджені на загибіль, бо не має кому занятися ними.

Военними байструками не займеться хіба чоловік, що вернув домів з війни. Вони можуть лише бути костю незгоди в родині.

Дотеперішна діяльність на полі ратовання военних сиріт дуже недоцільна. Не сама суспільність занялася ними, але постороння поміч, головно американська. Змарновано величезні суми американських дарів, що їх розікрали і розграбали ріжні панки і підпанки. Багаті люде порозбирали плаття і ковдри для своїх дітей і служби, а сиротам остали хіба охлапи.

Замісць того, щоб побудувати

сирітські доми, в яких можна би виховувати сироти, розтринькано великі суми марно. А треба знати, що ані по селах, а тим менше по місточках і містах не має вільних домів на сирітські захисти, не має навіть мешкань для урядовців, а не то сиріт.

Се спонукало Виділ тов. „Селянська Бурса ім. Маркіяна Шашкевича“ приступити до будови сирітського захисту в Товмачи. На зборах дня 8. мая 1921 рішили відпоручники громад дати всяку поміч товариству при будові захисту. Приготовні праці перевів Виділ тов. в 1921 р. Винаймив цегольню в Товмачи і розпочав виріб і випалення цегли. Закупив у п. Андрія Терпиляка опалове дерево по дуже дешевій ціні для випалювання цегли. Громадяне села Палагичі заходами студентів Миколи Менілишина і Олекси Овчарчина та гром. Дмитра Самборського випалили печ вапна та перевезли на площу будови в Товмачи. Вапняний камінь дала даром громада Палагичі з громадської гори. Вапна згашено 125 сотн. Дерево до цегольні звезли громади даром, або за дуже низькою оплатою.

Випалено 95.000 цегол та вироблено 35.000 сирівки досі не випаленої. На її випалення приготовано 94 m дерева. Частину цегли перевезено вже на площу будови. Частину каміння на фундамент звезено, трохи приготовила громада Грушка у себе. Всі зусилля дістати твердий камінь (пісковець) на долішню частину фундаментів не принесли досі успіхів.

Дерево матеріялове приобіцяв дати даром заряд сирітського захисту ім. Андрія ґр. Шептицького з Посіча.

Площу на захист простору два морґи города закупило в 1920 р. за 47.000 кор. тов. Спілкова Торговля в Товмачи.

З весною цього року має розпочати товариство будову захисту.

Дещо отже приготовлено до будови. Ті, що дали почин до будови, представляли собі, що справа будови піде далеко скорше і гладше наперед. Тепер переконалися вони, що гірко ошибнулися. Вони думали, що то передвоєнні часи і що нинішні люде такі, як були перед війною. Показалося при кінці, що нинішні люде неподібні до передвоєнних. Не має людей, є лише якісь сотворіння, без серця, без чести, без людських почувань, для яких доляр або і марка все, а поза тим не має нічого. Як віднеслися до того діла ріжні верстви?

Духовенство, що якраз повинно було до такого гуманітарного діла віднестися як не з запалом, то бодай з серцем, заховалося з малими виїмками дуже байдуже, а навіть не все зложило добровільні датки на будову, а не то заохотило своїх парохіян до жертв на будову.

Були такі, що вже наперед питали, хто буде виховувати сироти в захисті, хоч його ще не має. Світська інтеліґенція, якої в повіті дуже мало, віднеслася дуже байдужно до будови. Селяне з малими виїмками навіть не дивляться в ту сторону.

Сотками гонять їх возити дерево для ріжних урядів, а звести дерево до цегольні не можна було в час, а вкінці мусіло товариство платити за фіри. Без нагая не йде, як над нами нагай, то все виконуємо точно, а для своїх, що не мають нагая, лише просьбу, не рушимо й пальцем.

Рахунково представляється справа будови так:

Приходи:

Членські вкладки . .	2.660 мп.
У. Г. К. Львів жертва	100.000 „
У. Г. К. „ позичка	300.000 „
Добровільні датки . .	297.425 „
Разом	700.085 „

Розходи:

Друки	7.567 мп.
Аренда цегольні . . .	80.000 „
Закупно дерева для цегольні	90.000 „
Закупно матеріялів . . .	48.345 „
Виріб цегли	158.600 „
Пісок	12.345 „
Випалення цегли і вартовники	188.225 „
Згашення вапна . . .	22.290 „
Привіз дерева . . .	74.800 „
Разом	682.172 мп.
Остає готівка	17.913 „
До того збірка Івана Бородайкивича в Америці 11 долярів .	30.150 мп.

Головну фінансову поміч дав У. Гор. Комітет у Львові і причинився до виконання підготовних праць під будову.

Велику поміч дасть Управа Захисту ім. митроп. Андрія ґр. Шептицького, коли видасть з Посіча потрібний до будови деревний матеріял.

Товариство змушене продати свою реальність в місті, половину дому і перекрасний майже морґовий город, щоби мати фонди на будову.

На закінчення нехай вільно буде товариству відозватися до всіх громадян Товмацького повіта складати добровільні датки на будову повітового сирітського захисту в Товмачи, аби прийти Товариству з помічю і причинитися до викінчення дому, що буде приютом для бездомних сиріт, тих нещасних жертв воєнного лихоліття.

Схаменіться, будьте люде! Кличе до нас наш народній пророк Т. Шевченко. Спішіть з помічю благородному ділу.

Тов. Селянська Бурса ім. М. Шашкевича в Товмачи.

НОВИНКИ.

— **„Громадський Вістник“ далі на індексі.** Від передплатників з Битькова к. Надвірної дістаємо таке письмо: Просимо інтервеніювати в Дирекції почт в справі пересилки „Гр. Вістника“ до Битькова. Ми не одержуємо цілими тижнями часопису. Цього місяця прийшло до нас ч. 47, 49 і 53. — отже за весь місяць 3 числа! — Через шовінізм і анархію поносить шкоду часопис і передплатник — а чи можна інтервенювати, коли „такий таким їде“?

— **Конфіската.** Вчорашне число (58) „Громадського Вістника“ з д. 4. мая 1922. сконфіскувала львівська прокураторія за довший уступ в статті „з французької преси“, за 4. резолюцію з „Першомайського свята“ та за дві новинки, які счеркнено по половині (24).

— **„Конституція 3. мая“ і українські склепи.** В день обходу Поляками того свята поліція позамикала всі українські склепи й книгарні, консуми, бо „народове“ свято мусять обходити й „Русіні“, хоча це свято не є ані врочистим святом греко-кат. обряду, ні навіть державним польським святом.

— **Арештовання.** Цеї ночі арештувала польська поліція у Львові друкарського складача В. Гайнища, про якого „розмову“ з поліційним агентом донесли ми у вчорашнім числі п. з. „Гієни нюхають“.

— **Nie będzie „Proświty“ dopóki nie zapłacicie daninę.** Гурток селян з Ганьківців снятинського повіта вніс подання до станиславівського Воєвідства о заснування читальні „Просвіти“. Воєвідство звернуло подання для доповнення якоїсь формальности. Жандарм зі станиці Задубрівці прийшов з поданням в село, зібрав підписаних на поданню людей і заявив: „nie będzie Proświty dopóki nie zapłacicie daniny“.

— **Тягнуть данину.** Данина в руху. В селі Стінка пов. Бучач урядник при стяганню данини забирає, що попаде під руки, кожухи, сердаки, полотна. У тамошнього пароха, що не мав на разі всіх грошей, зафантував футро, в котрім той був одягнений і зараз видав едикт ліцитаційний з терміном до 14 днів. — Зі села Плугова в Золочівщині пишуть нам: Дня 27. квітня зїхав в наше село екзекутор і при помочі жандармів почав тягнути „данину“. Коні, корови, полотно, призначене на засів збіже, усе без виїмку, що представляло яку небудь вартість опинилося в руках п. екзекутора. А коли Андрієви Говорі вирвалась з рук ялівка, зареквірована екзекутором, останній побив Говору по лиці а відтак затяг на постерунок, де скованого продержано 4 години. Так виглядає у нас стягання „dobrowolnej daniny“...

— **Дивіденду від акцій Земельного Банку гіпотечного у Львові** в висоті 15 проц. т. є по 42 марки п. від акції за рік 1921, яку ухвалили Загальні Збори акціонарів дня 29. квітня с. р. виплачує каса Банку у Львові (ул. Підвалє 7) почавши від 2. мая с. р. за предложенням купонів платних 1. мая 1922. Ті акціонарі (ІІІ-ої емісії), які не підняли своїх акцій, можуть зголоситись по дивіденду чи лично чи письменно, подаючи точно свою адресу і скількість акцій — евентуально оказуючи одержану посвідку.

— **В друкім грабіжи у Волі Якубовій.** Дня 9. VI. 1921 в селі Волі Якубовій, пов. Дрогобич ограбили замасковані бандити господаря Івана Василюха, забравши йому около 700 долярів і инші річи, які він привіз з Америки. Підозріння впало на: Давіда і Ляйба Клінґгоферів з Волі Якубової, Якоба Бравнера і Геноха Шацмана зі Снятинки. З них обжаловано Давіда Клінґгофера, котрого на основі вердикту трибуналу присяжних в Самборі засуджено на 5 літ вязниці. Проти цього засуду внесла оборона відклик до Найвищого Трибуналу у Варшаві, який одначе підвисшив кару на 10 літ. — В звязку з цією справою рідня засудженого поміщує в нинішнім числі нашого часопису оголошення.

— **З хроніки бандитизму.** В повітах Ґарволінце і Луків бандитська шайка ограбила двір в Задибі, в Волі окшейській, Вільчицях і и. Бандити кажуть собі подати вечерю, приготовити купіль і подати повіз для відізду на зелізн. дворець. — В Мілянівці під Варшавою вбили два бандити двох поліціянтів, які хотіли їх арештувати. В Збидньові, підгірського повіту відрубали сокирою голову Янови Ялохови — мешканці того села через конкуренцію в торговлі дробом. — В Троянові, п. Сохачів, 23-літний Ян Махаляк вбив свою о 10 літ старшу від себе жінку, полюбивши молоду дівчину. — В селі Польська Воля п. Лодзь, замордував парубок Антін Гжеборскі свою коханку Францішку Р., замужну і матір 6 дітей, бо знайшов собі молодшу наречену.

— **З нюансів культури.** „Chwila“ подає, що польські рекрути допускаються на Жидах звірських надужить, якими переповнена варшавська жидівська преса. Недавно напали на Жидів—пасажирів на стаціях Колюшкі і Лани рекрути, побили їх а рабінови з Брянська стали виривати бороду. Начальник стації мусів приспішити відізд поїзду, щоби положити кінець невиданій „культурі“.

— **Джентельмени.** „Słowo Polskie“ з 30. квітня висміває цинічно українського ґенерала Павленка, який, хотячи ратувати своїх другів — колишніх героїв від голоду й нужди в „гостинних“ союзників, зорґанізував аматорський кружок, що на превеликий „смуток“ „Słowa“, тішиться великою симпатією громадянства.

— **Американський кондор в Альпах.** В присілку Grossnest серед альпейських гір пірвав одного дня великий невиданий там доси птах піврічну дитину тамошного селянина. Батько запримітив це в час і щасливим цільним стрілом з кріса вбив птаха, легко ранячи дитину. По огляненю загадочної птиці професорами в Берні швайц. сконстатовано, що це кондор, який живе лише в Андах і ніхто не може розвязати загадки, як він дістався до Европи.

— **Свята відправа на Зелені Свята.** Видавництво „Українська Автокефальна Церква“ в недовгому часі випускає №. 50 своїх видань: „Свята Відправа на Зелені Свята“ в перекладі на українську мову професора І. Огієнка. Книжку друкується в дуже обмеженому числі. Чи вжеж українське громадянство не подбає, щоби перлини релігійної поезії, — Колінопреклонні Молитви на день Пятьдесятниці, — нарід вислухав в рідній мові своїй.

В четвер, дня 5. V. 1922. о год. 6 веч., на площі „Сокола Батька“ кваліфікаційна комісія Т-ва „Україна“ доконає остаточного поділу грачів на дружини. — Взивається проте всіх грачів як і тих, що мають охоту грати в літнім сезоні прибути в означенім часі на грище С.-Б. — Пізнійші зголошення не будуть узгляднені. 1260 2—2

Усіх Товаришів, що здавали матуру 1912 р. в „Українському Лицеї“ в Перемишлі, прошу подати свої адреси в ділі скликання Зїзду. — Ірена Негребецька, Перемишль, вул. Барська 15. 1248 2—3

✝ Посмертні згадки.

Степан Шоробура. Дня 4. падолиста 1921 р. помер Степан Шоробура, управитель народньої школи в Бориничах, по 37 літах учительської праці. В Бориничах зорґанізував Покійний разом з померших 27. лютого 1920 р. о. Степаном Донаровичем — цілий ряд просвітних і економічних орґанізацій. Пок. Шоробура пробував в молодих літах свого пера, написавши кілька оповідань, як „Наші діти“, „Рахманський Великдень“, „Обнова корони“ і „Два приятелі“. Своїм спокійним і тихим успосібленням зєднав собі Покійник симпатії цілого села, яких виразом був похорон в якому взяло участь усе громадянство Боринич. В. Й. П.

ЕКОНОМІЧНИЙ ВІСТНИК.

В справі взаімовідносин спілок і їх союзів.

На кооперативній нараді в Кр. Союзі ревізійнім у Львові дня 26. марта 1922. поставлено з боку представників Спілок питання, чого вимагають від Спілок їх Союзи.

На це питання можна відповісти коротко: того самого, чого вимагають спілки від своїх членів, значиться, щоби вони тільки в них купували все їм потрібне і через них збували все, що на збут мають. Сего вимагає їх власний інтерес, бо згуртувавши все закупно у фаховім Союзі, вони сотворять для себе могутню гуртівню закупна і продажі, якої будуть господарями, будучи членами Союза і маючи в той спосіб його в своїх руках. Та замітить хтось, що в Союзі мають фізичні члени перевагу. На се скажемо, що се позірна перевага, вона є лише в теорії, бо звичайно лише в дрібній части користають фізичні члени зі своїх прав і нечисленно являються на зборах, так що Спілкам заступленим своїми делегатами легко мати на зборах Союзів більшість. Впрочім фізичні члени Союза підуть все за голосом делегатів Спілок, коли вони будуть мати добро Союза на оці, тим більше, що делегати Спілок люди фахові, а фізичні члени звичайно не свідомі в купецькім ділі.

Зрештою вже і тепер, хотяй відборцями і членами Союзів в дуже переважаючім числі є фізичні особи, а лише в невеликім Спілки, то представники Спілок мають в Союзах поважне заступництво. Так пр. в Кр. Союзі господарських Спілок на 12 членів Ради нема ані одного, який не був би членом управи, якої української кооперативної або господарської інституції. Подрібно склад членів Ради представляється ось як: 5 вибрано як представників господарсько-торговельних Спілок, 4 з другого рода Спілок, 2 як представників краєвого Товариства господарського „Сільський Господар" у Львові, а 1 як голову філії на провінції. Нема отже в Раді ні одного члена, який заступав би тільки особисті інтереси членів Союза. Не є то вправді статутово затверджене представництво, але се тим краще свідчить про добру волю членів Союза, щоби він був організацією не осіб, а Спілок. Якщо він статутово досі ним не став, то причиною сего є передовсім те, що Спілок було доси за мало і занадто мало вони попирали Союз, щоби Союз міг на них виключно опертися.

Споживчий Союз Народня Торговля застановила принимання фізичних осіб в члени і задумує переміни його в чистий Союз Спілок. Союзи дають Спілкам окремі користи і услівя при закупні товару, вдоволяючися тільки невеликим зарібком, а навіть готові вони доставляти спілкам товар по фактуровій ціні з дочисленням провізії, а услівя тоті будуть тим кориснійші, чим більше спілок згуртується в Союзах і тільки через них буде покривати своє запотребування товарів. Союз господарських Спілок дає своїм членам товарові звороти, котрі виносять поважні квоти при більших закупнах.

Підносяться нераз заміти, що в гуртівників мож дешевше купити або ще і кредит дістати. На се відповімо, що се дуже зглядна річ, бо нераз товар дешевший ціною є що до якости такий, що в дійсности він значно дорозший, бо нераз „тане мясо пси їдять", як каже наша пословиця. Та приймім, що нераз прийдеться більше в Союзі заплатити та то все буває, що раз купиш дешевше, другий раз дорозше навіть у того самого купця. А далі хто з того пожиток має, як в чужих гуртівників купується. Чи вони дають на наші народні ціли, чи вони дають хліб нашим людям, чи йдуть часто гроші ними зароблені якраз на ворожі нам ціли?

Наша ціль видобутися з неволі чужого капіталу. Чи то так через одну ніч мож зробити? Сеж велике і тяжке діло, яке вимагає довгих зусиль і жертв, а тут ми лакомимося на дрібний зарібок, який впрочім часто є лише позірний і замість наближатися, відсуваємося від великої ціли.

Чим більше нас буде гуртуватися в наших централях, тим більші будуть їх обороти, а тим самим вони будуть щораз дешевші, бо дешевше будуть в великих скількостях купувати і менше буде коштувати їх адміністрація, бо при продажі вагону товару або тільки одного сотнару робота однакова, отже при більших оборотах будуть могли централі вдовolятися меншим зиском. Обовязком всіх нас консументів і Спілок допомогти нашим інституціям до як найбільших оборотів і тому всі консументи повинні тільки в своїх Спілках, а всі Спілки тільки в своїх централях купувати. Тоді скоро і легко стануть наші інституції великими склепами і могутніми гуртівнями, а їх члени і відборці будуть діставати добрий товар по торгових цінах, а при кінці року дістануть ще й товарові звороти, так, що в дійсности будуть купувати дешевше як від приватних купців і гуртівників.

Вкінці ще одно на адресу Спілок. Від недавного часу в гуртівній торговлі мож вже нераз дістати короткоречинцевий кредит товаровий. Наші централі такого кредиту уділяти не можуть, бодай тепер. Дієсь се тому, бо як загально звісно, закупно товару вимагає великанських квот, яких нераз годі нашим інституціям роздобути. Гуртівники дістають кредити в великих банках, які все радше акредитують приватних людий або капіталістичні спілки, чим кооперативні інституції, бож вони самі капіталістичні підприємства. До того ті банки в чужих руках тож нелегко є нам в них кредит роздобути, а ніколи не дістанемо його в такій висоті як капіталістичні підприємства. При тім не треба забувати, що гуртівник провадить звичайно оден або кілька артикулів, а наші Союзи провадять звичайно дуже богато артикулів, бо наша торговля ще не є так спеціялізована, тому Союзи потребують більше готівки до обороту. Нашим обовязком є нашим інституціям гроша до обороту доставити. Як се зробити? Річ зівсім проста. Кождий з нас потребує безліч всяких товарів. Деяких потребує сейчас, але на другі може почекати. Ми повинні всю готівку на закупно призначену нести до Спілки, а Спілка до Союза. Коли Спілки, чи Союз мають товар, то зараз його видадуть, колиж ні, то закуплять його і доставлять тим, що його замовили.

Кількож то рази ми чужим купцям або і агентам даємо гроші наперед, чомуж не мали би дати їх своїй інституції на спільне закупно? Се так, як би ми одному довіреному чоловікови дали гроші на закупно, щоби собі заощадити труду і коштів подорожі. Даючи гроші Спілці або Союзови на закупно, маємо більшу запоруку, що купно добре випаде для нас, бо запоруку дає нам інституція, а закупно переводять її фахові люде. Впрочім се річ не нова, бо вже перед війною наші люде робили збірні замовлення через Спілки і Кружки С. Господаря та добре на тім виходили.

Не забуваймо притім, що купець не дає кредиту з доброго серця, тільки має в тім свій інтерес, а передовсім, щоби дістати в свої руки відборця, а як той взяв товар на кредит, то купець має його раз на все і буде йому давав товар такий і по такій ціні, як сам захоче. Се кождий з нас знає зі свого власного досвіду. Тому не лакомімся на кредити, бо то нам на добре не вийде, а нашим інституціям не дасть се ніколи стати на ноги. Головна засада кооператив то власне продажа за готівку, тому ми не повинні від кооперативних засад відступати і кредитів від наших інституцій домагатися, бо впрочім звідки вони мають гроші на тоті кредити роздобути? Централі наші не є ніякими чудотворцями, а такими самими інституціями, тільки більшими як Спілки, отже Спілки повинні добре їх положення розуміти і не вимагати від них того, чого самі своїм відборцям дати не можуть.

Вони повинні з повним довірям до своїх Союзів відноситися і ніколи їх не минати, противно найперше до них звертатися хотяйби навіть коли і не були обслужені як слід. Чи чужий все їх вдоволив? Вони мають право домагатися справлення всяких промахів можуть і повинні домагатися усунення недостач, коли які є, але ніколи не сміють усуватися від своєї організації. На жаль в нас часто не так діється. Ми страшенно любимо узагальнювати, нераз через марну річ обиджаємося і усуваємося від своєї інституції, так як би ми лише на се ждали, щоби мати нагоду їй щось закинути і потім від неї відсунутися та ще і других відстрашувати невмісною критикою.

Д. К.

Нова кооператива в Жовкві.

Економічна організація в Жовківщині поступає вперед, чого доказом 11 сильних кооператив, обєднаних в повітовий кооперативний Союз. В останнім часі також українське жіноцтво рішилось причинитися своєю працею до народного відродження і заснувало кооперативу „Труд українських жінок". Дня 9. квітня ц. р. відбулися в Жовкві основательні збори при численній участи заінтересованих цею справою. Мимо кирині деяких одиниць зібрані витревали при сильній постанові побороти всі трудноші і взятись до праці. Вибрано управу, в якої склад війшли: о. шамбелян Погорецький, пані Сінгалевичева і Душенчукова. Зложено на початок кільканайцять тисяч марок на уділи і дальший розвиток початого гарного діла зависить від нашого громадянства, головно жовківського жіноцтва. Кожда свідома жінка Жовківщини повинна стати членом кооперативи, „Труд українських жінок в Жовкві" і дати доказ, що розуміє вагу економічного відродження свого народу.

Підвижка почтової тарифи за заграничну кореспонденцію.

З днем 1. мая ц. р. входить в життя підвисшена тарифа на листову кореспонденцію з заграницею. Після нової тарифи належить оплачувати: звичайні листи до ваги 20 ґрамів до Чехо Словаччини 40 марок, до всіх инших країв 50 марок; за кождих дальших 20 ґрамів до всіх инших країв без виїмки по 25 марок. Кореспонденційні картки до Чехо-Словаччини 25 марок, до инших країв 30 марок. Друки, часописи, прібки товарів і торговельні друки по 10 марок за кождих 50 ґрамів, однак не менше як 20 марок за прібки а 50 марок за торговельні друки. Часописи оплачувані гуртом і друки для сліпих оплачуються у зносинах з Чехо-Словацією після внутрішної тарифи. Поручення кождого рода письма стоїть 50 марок, експресове доручення післанцем 100 марок, кожда реклямація 100 марок.

В почтових зносинах з вільним містом Данціґ обовязують внутрішні тарифи.

В засаді належить всі почтові посилки для заграниці оплачувати в цілости при наданню. Зовсім або недостаточно оплачені посилки будуть звернені надавцям в ціли доповнення оплати.

Звільнення від цла.

В часі від 1. мая до 31. серпня б. р. будуть звільнені від оплати цла слідуючі товари, спроваджені з заграниць: селедці живі, свіжі і морожені; свіже молоко; необроблений або топлений бурштин. Крім цего може наступити в порозумінню міністерства фінансів з міністерством для промислу і торговлі знижка валютової доплати до цла на фабричні інсталяції, як що вони уживані і походять з фабрик, закуплених за границею в ціли перевозу і інсталяції в Польщі.

Знижка кошту транспортів насінь.

На підставі розпорядження міністерства залізниць з дня 7. марта 1922 р. можна перевозити залізницею насіння, збіжа, трав, огородовини й ярини, як також насіння дерев овочевих, лісних та картофель до саджения, в часі від 1. марта до 15. мая кождого року як поспішні ладунки за оплатою коштів за ладунки звичайні. В тій цілі належить виказатися при заладуванню посвідкою міністерства рільництва, які можна одержати в урядах воєвідства. Вага поодиноких пересилок не може перевисшати 500 кг. Ся знижка обовязує на біжучий рік доперва від дня 1. квітня.

Речинець зізнання в ціли виміру доходового податку.

Польське міністерство скарбу подає до відома: усталений на день 1. мая ц. р. реченець до складання зізнань в цілі виміру доходового податку для осіб фізичних пересувається на день 1. липня ц. р. Реченець визначений для правних осіб остає той сам, ц. є 1. серпня б. р.

Курс грошей.

Курси заграничних валют. Львівська неофіціяльна біржа нотувала дня 3. мая американські доляри 3 970—3.975, одинки і двійки 3.870·—3.875, канад. доляри 3.860—3.865, одинки і двійки 3.760—3.765, нім. марки 14.40—14.50, сотки 14·00—14·20, дрібні 13.60—14·—, леї 26.50—27·—, дрібні 25·50—26·50; чеські корони 73·00—76·00, дрібні 70·00 до 72.50, австрійські тисячки з новійшої емісії 700—750, старшої емісії 2300—2400, сотки новійшої емісії 70·00—75·00, стар. емісії 220·00 — 230·00, 50-коронівки 45·00—130·00, 20-коронівки 20—24, 10-коронівки 10—12, 1-ки і 2-ки 0·00—0·00, рублі 5 сотки 2·30—2·50, сотки 3·00—4·20, 25-рубл. 1·80—2.20, 10-рубл. 1·50—1·70, решта дрібних від 0·80—1.10. думські тис. 35·00—45·00, думські 250-рубл. 20·00 до 40·00 карбованці 1·00—2·10, гривни 4·00—8·00, франц. франки 340—360, фунти штер. 16.500—17.000, шв. франки 750—780. Золото: 20-кор. 15.000—15.100, 20-франківки 14.700—14.750, 20-марківки 16.000—16.500, фунти шт. 14.550—14.600, 10-рубл. 20.000—20.100, доляри 3.780—3.800. Срібло: Австр. корони 270—275, 5-кор. 1400—1420, фльорени 700—720, рублі 1.100—1.120, копійки 4·80—5·00, амер. доляри 2.850—2.870, половинки і чвертки 2.700—2.750, канад. доляри 2.600—2.620, дрібні 2.500—2.520, леї 250—255.

ЖЕРТВИ.

Пресовий фонд.

На пресовий фонд української незалежної преси зложили в марках польських: Д-р Мих. Терлецький Дрогобич 5.000, Ірина Мрицівна Львів 500. кличе: Наталку Бирківну, Д-ра Івана Грицая, Вол. Петрицю. Юрко Мізь Пельня 200, о. Мих. Баричко Щирець 2,000, Іван Доскоч Дрогобич 1.000 кличе: Ізидора Угрина, Олексу Миновича і Бориславського (ур. Ґаліції) всі з Дрогобича. Михайло Микитин Дрогобич 1.000. кличе: д-ра Івана Шіяна Миколаїв, Антона Костирку Стрий, Івана Яцкевича Стрий. Василь Бережанський Самбір 400. Ольга Косович Підгайці 200, Петро Снилик Бачів 300. кличе: Тетяну Дичкевич Подусільна, Антонину Сеницеву Ладанці, Антонину Сниликову Новосілки. о. Лука Яримович Кореличі 1.000. кличе: Порф. Яримовича нотаря Підгайці, о. Івана Токара Підгайці, о. Івана Барановського Мужилів. о. Сильвестер Вояковський Богданівка 1.500. Йосиф Процюк упр. школи Шульганівка 200, о. Иосиф Ганкевич Красне 200, Стан. Яніцький Прислоп 400.

Заходом безробітних Володимира й Дениса Бурчицьких „Безробітному вчительству й вдовам по вчителях" зложили через „коляду" в Станиславові:

По 1.500 Мп. Букартук, по 1000 Др. Янович, інж. Крук, Ст. Лукасевич. по 500 рад. Кл. Кульчицький, Ф. Олесницький, Шепаровичі, І. Бриндзей, Р. Грицуляк, А. Кардаш, Д. К., по 400 Лятишевський, Ярема, по 300 др. Олесницький, д-р Сабат, д-р Маланюк, Р. Бучинський, М. Губчак, А. Крохмалюк, Н. Даниш, Білобрам, І. Ченстух, Якимчуки, І. Вішньовський, Калимівна, П. Ковальський, Кернякевич, по 200 рад. Гр. Онуферко, о. Навроцький, о. Порайко, Др. Козак, д-р Мандичевський, рад. Радловський, рад. Ткачук, Гн. Павлюх, П. Чайківський, Лепкий, Гр. Кичун, Ю. Чайківський, Ростинський, І. Рубель, Тимцюрак, Козловський, Ст. Пашківський, І. Дуткевич, М. Полотнюк, Гоголь, В. Литвинович, О. Лисікевич, Мельничук, Сімонович, Вітковицький, Лукачева, Т. Чернявський, К. Козловський, В. Чернявська, Ценкнері, І. Сіменович. Медвідь, А. Когутяк, Ю. Когутяк, Гр. Савдляк, О. Євчук, П. Зеленяк, І. Джус, Бе....., по 100 д-р Кисілевський, рад. Ясеницький, рад. Габрисевич, о. Раковський, Ковальчук, М. Рибчук, Чепига, Граб, Стеттевич, Сулима, Редька, Куцела, Зайця, Моклович, Вірстюки, С. Зубаль, Ф. Храблюк, С. Когутяк, К. Клюба, Гн. Ткачук, О. Уличний, Т. Вольфінгер, В. Кузьо, А. Купійчук, Лехіцький, Д. Гаврилюк, І. Ясінський, А. Літанюк, Д. Загайкевич, Кравчук, О. Бавман, Р. Богачик, Заспорович, Люстіг, М. Припхан, К. Ткачук, А. Кисілевська, Вітвіцька, Бі....., Ка....., І. О....., по 250 Гаврилів, по 150 Девосер, Мішкевичі, Якімечко, по 130 Щирба, менше як 100 Т. Клюба, Крушельницький, Фурикевич. О. Бриндзей, О. Недельська, Коваль, Мельник, Бородайкевич, Т..... (разом 430 мп.) — Гроші переслано Головному Виділови „Взаїмної Помочі Вчителів" у Львові. 1263 1—1

Виказ жертв

на фонд виховання дітей б. п. І. Кивелюка, які вплинули по 25. IV. п. р. на вкл. книж. „Дністра" ч. 13.335 в марках польських:

Тов-о „Дністер" 50.000, „Українська Бесіда" 20.000, Збірка в Краєвім Виділі 26.200, Збірка в „Зем. Гіп. Банку" 24.500, Персонал Тов. „Просвіта" 22.500, Ред. й Адміністр. „Гром. Вістн." 31.900, Українська унів. молодь 10.000. Збірка в зелізн. варстатах Львів 8.000, Український фонд вдів і сиріт 25.000, Учит. збір українського семинара Львів 9.600, Тов. „Учит. Громада" 10.000, Священики на зборах св. Павла 9.270, Виділ Краєвий 49.750, Муз. Інститут ім. М. Лисенка 10.000. Друкарня Наук. Тов. ім. Т. Шевченка 20.000, Тов. „Сила" Львів 5.500, Філія Тов. „Просвіта" Радехів 5.000, Чит. Тов. „Просвіта" на личах. передм. і Щербина 500, Чит. Просвіти Жидачів 2.000, Городецьке передмістя 3.000, Бродки 1.000, Читальня Просвіти Замарстинів 1.000. Фукс Львів 1.000, О. Масляк 1.000, Ф. Процюк 300, Лев Кульчицький Клепарів 1.000, Б. Кушніренко Клепарів 500, Інж. Дурбак 5.000, Т. Голіян 1.000. В. Чума 1.000, д-р І. Копач 1.000, д-р Бережницький 3.000, Вас. Кивелюк 20.000, Ю. Стефанович 1.000, о. А. Стефанович 1.000, А. Горбачевський 5.000, О. Ковабичева 1.000 І. Граневецька 1.000, П. Фарина 400, С. Галян 10.000, С. Коцький 1.000, Т. Яцишин 5.000, М. Кордуба Сушно 1.000, д-р В. Охримович 1.000, Кульматицький Боратин 2.000, Л. Гузар Галич 5.000, д-р Втошинський Тернопіль 5.000, о. Дм. Иосифович Хитар 300. Інж. Е. Бородаєвич Підгайці 500 А. Терпиляк 5.000, о. В. Чернецький 1.000, д-р І. Кміцикевич 1.000, Інж. Дутка і тов. 3.000, о. Ів. Мельник Береги 1.000, Н. Пацкан Стар. Самбір 500. о. М. Волинець Загірочко 500, Ів. Шерстило Сулиміз 300, І. Огоновський 5.000, М. Каратницький 1.000, К. Сушко Ремелів 500, о. Дек. Бартків Романів 500, д-р М. Ш. Львів 15.000, А. Корнелля 2.000, В. Левицький Винники 2.000, Дм. Ольховий Комарно 500, Л. М. О. Чемеринські Будзанів 1.000, Лев Гаврилюк Надвірна 1.000, о. Тадей Галькевич Головецько 2.000, Мих. Губчак Станиславів 3.000, о. Ал. Заячківський Збараж 5.000, о. Й. Рудницький Торське 1.000, Ю. Шмерековський Печеніжин 3.000, о. С. Івасик Верчани 500. В. Чубатий Дрогобич 10.610, Й. Савицький Бжеско 500, М. Ващуківна Глубічок вел. 500, о. Ст. Онишкевич Купновичі 685, о. В. Ковчило Лукове 1.000, о. А. Задорожний Доброміркa 1.000, о. Д. Юрчинський Доброміркa 1.000, М. Медвідь Будзанів 1.000, проф. Сітницький 1.000, проф. А. Тисовський 2.000, о. Ів. Камінський Залісся 1.000, о. А. Добянський Бучач 1.000, о. Е. Моравський Орове 1.000, О. Лісикевич, Ю. Яцикович, М. Сміх Делятин 2.000, д-р Гр. Гарматій Теребовля 2.000, Т. Заячківський Яблонів 1.000, о. Ів. Левицький Оброшин 1.000, з церкви Оброшин 700, о. А. Пшепюрський Тарнавка 500, о. М. Дуркот Болозова 1.000, д-р Партицький Станиславів 2.000, М. Кицан Бурштин 1.000, д-р Т. Соневицький Стар. Самбір 1.000, А. Біречковський Калуш 500, д-р І. Сохацький 1.000, І. Чорний Гущинка 500, Д. Савчук 500, о. Зубрицький Перемишль 1.000, Брилинський Янів ад Теребовля 5.000, д-р Трешневський Щирець 2.500, О. Рожановський Сорока 1.000, о. В. Лаврецький Варяж 2.000, о. Макс. Коверко Бродки (з акц.) 3.200, о. В. Венгринович Тарнава нижн. 600, Ір. Павлюхова Клебанівка 2.000, С. Медвідь Мукачів 1.000, о. Б. Бодянський 200, С. Левицький 200, радн. І. Громницький 1.000, суддя Іванець Улянів за 7 вкладч. 9.100.

Члени Міщ. Братства, Львів 10.400, Народний Комітет 30.000, А. Козак, Вадовичі 1.650, о. Волод. Андрухів, Ляшки дол. 1.000, М. Фукс 1.000, С. Шпундер, Підгайці 1.000, гімназія СС. Василіянок, Львів з представлення 14.000, збірка Кульчицького від тов. з Баранович 5.500, Народна Гостинниця, Львів 30.000, М. Машюрак, Стебник 2.500, Жіноча Громада, Сятин 3.000, К. Козбур, Самбір 6.635, Деревяки Скала 1.000, Секц. Т-в Укр. Прав. Станиславів 24.000, Союз Українок, Перемишль 5.000, Український семинар, Львів 1.000.

Разом зложено на вкл. книж. Мп. 673.000.

Через канц. тов. „Просвіта" зложили: Філії „Просвіти": Львів повіт 3.000, Бібрка 2.400, Городенка 28.960, Перемишль 5.000, Рогатин 5.000, Новий Санч 5.000, Товмач 32.926, Тернопіль 11.225 Косів 7.300, Коломия 11.100; читальні „Просвіти": Гірне 1.000, Конюхів 1.000. Дуліби 1.000, Підгороддя 2.000, Мостиска 10.050, Бібрка 5.000, Мельниця 1.000, Пуків 2.000, Долиняни 1.000, Шили 2.000, Путятинці 1.000, Лежайськ 5.000, Княгиничі 1.000; інституції: „Земля", Львів 30.000, Українські інституції: Комарно 10.000, Тов. „Боян" Перемишль 5.000, гр. кат. парох. уряд Черниxівці 3.500, укр. залізничаники, Львів 21.060, громада Плотичі 492, Українці з Кракова 30.000; Особи: д-р Насада, Галич 2.000, Ст. Ганицький 1.000, М. Галущинський 2.000, радн. О. Барвінський 1.000, І. Паліїв, Рівне 500, А. Бізанц 500, М. Долинський, Заліщики 1.000, О. Курилас Жиравка 100, д-р Бохенський, Збараж 3.000, В. Гойдиш, Девятир 1.000, Д. Дроздовський, Нове село 1.000, о. В. Глібовицький, Жабє 1.000. Г. Смеркло, Рогатин 4.500, Збудовський, Зубрець 1.000, о. Я. Яхно, Залокоть 250, д-р Косс, Комарно 2.000, Гр. Тершаковець, Якимчиці 1.000, Іван Ювач, Нове село 1.000, Дмитро Витрикут, Мости 1.000, Е. Голінатий, Нове село 2.000, о. Мийський, Волків 1.000 К. Любка, Волків 500, І. Закаль, Волків 500.

Разом через „Просвіту" **Мп. 272 863.**
Загальна сума **Мп. 945.863.**

При зміні адреси просимо не забувати подати і попередну свою адресу.

НАДІСЛАНЕ.

Присилайте передплату!

ОПОВІСТКИ.

Народній театр Тов. „Українська Бесіда" у Львові, під артистичним проводом Олександра Загарова. Саля Тов. ім. М. Лисенка, вул. Шашкевича ч. 5.

Субота, 6. мая: „НАДІЯ", соціяльна драма на 4. дії Г. Гаерманса.

Неділя, 7. мая: попол. „ВЕРХОВИНЦІ", народня драма зі співами і танцями в 6 відслонах Й. Коженьовского, вечером „ПРОДАНА НАРЕЧЕНА", комічна оперета на 4. дії Ф. Сметани.

Білети продає раньше „Народна Торговля, а в день вистави від год. 10 до 12 перед пол. і від год. 2 попол. каса театру.

З рамени Т-ва Наукових викладів ім. Петра Могили у Львові відбудуться: 1) в четвер, 4. мая ц. р. виклад проф. д-ра О. Тисовського на тему: „Із таємниць розвою живин природи". 2) в пятницю, 5. мая ц. р. д-р Ст. Балея на тему: „Методи псіхофізіольоґії". 3) в суботу дня 6. мая проф. д-ра В. Щурата на тему: „Куліш і його творчість ч. І." Саля Української Бесіди. Початок о год. 5 вечером.

Заходом Пожарничої Секції „Сокола Батька" у Львові відбудеться в днях від 9—14 мая ц. р. для мешканців м. Львова курс пожарництва, на котрім будеться викладати практично і теоретично науку пожарництва та поміч лікарську, зі слідуючою програмою: Часть теоретична: 1) Орґанізація і взірцеве ведення пожарної сторожі — реф. Іван Ігнат. 2) Руханка пожарництва — проф. Степан Гайдучок. 3) Ратунок в часі пожежі — реф. Л. Огоновський. 4) Лікарська поміч — Д-р Кашубинський. — Часть практична: 1) Орудування сикавкою, драбинами, гаками і водою. 2) Відділ санітарний. 3) Відділ водний, 4) Знаки і сиґнали. — Курс провадитиметься о год. 4—7 по полудни в домівці „Сокола" при вул. Руській ч. 20. Оплата за курс 300 мп. — Зголошуватися в домівці С. Б. при ул. Руській ч. 20 від год. 4—7 по пол. — Старшина „С.-Б.". 1265 1—2

З приводу днини зложили на Рідну Школу в Отиневичах: Данило Мода 500, Матвій Мацьків 400, Пилип Палінгер 500, Антін Коцовський 240, Гнат Вернер 200, Іван Кузів 100, Гриць Балук 100. 1-1

Д-р Олекса Ріпецький адвокат в Сокалі зложив 3000 мп. на Рідну Школу замість святочних жилань.

Замість повідомлень про своє вінчання яке відбулося 23/4 ц. р. в Стрию, складають інж. Микола і Катря з Гутникевичів Пацалуйки на „Рідну Школу" 5000 мп. а на Захист Сиріт в Стрию 5000 мп.
1272 1—1

Пригадуєсь, що в пятницю 5. с. м. відбудуться в салі Товариства „Дністер" при вул. Руській 20. збори членів Товариства „Дністер" в цїли вибору відпоручників на загальні збори Товариства, а то о год. 1 поп. для членів з судового повіту Львів — а о год. 5 попол. для членів з міста Львова. Члени зволять принести на збори свої послідні поліси. І 1—1

Замість вінця на домовину найдорощого Сина і Брата бл. п. Антона Гринцишина складає 10.000 мп. (десять тисяч мп.) на „Рідну Школу". — Родина. Х 1-1

Комунікат

Українського Педаґоґічного Тов-а до усіх Кружків Українського Педаґоґічного Тов-а в Краю.

З огляду на те, що в недалекому часі відбудеться Загальний Зїзд Товариства, Головна Управа Українського Педаґоґічного Тов-а взиває всі Кружки, котрі ще не відновили своєї діяльности, щоби скликали Загальні Збори і приступили до відновлення своєї діяльности, начеркненої статутом Товариства. Про Загальні Збори, склад заряду Кружка плян діяльности належить повідомляти безпроволочно Головну Управу Українського Педаґоґічного Тов-а.

Речинець Загального Зїзду подасть Головна Управа до відома в часописах.
У Львові, дня 26. квітня 1922.

За Головну Управу Українського Педаґоґічного Товариства:
А. Гладишовський голова. 1229 2—3 **Т. Полдуський** секретар.

ЛИСТУВАННЯ.

(Запити і відповіди).

Хто знає що-небудь про **Якима Драґана**, з 5-ої сокальської бриґади, який в 1919 р. в грудни був в м. Липовець в земськім шпитали, буде ласкавий повідомити Евфрозину Драґан Тудоровичі п. Угринів. — Закордонні часописі проситься о передрук. 1278 1—1

Хто знав би що небудь про вістуна **Івана Яворського** з Плугова, котрий служив при IV. зел. бриг. а останніми часами був в Житомири в шпитали, зволить донести на адресу: Уряд парох. Плугів п. Зарваниця. 1279 1—1

ОГОЛОШЕННЯ.

Позір Підгаєччина!

Стараннім філії „Просвіти" в ПІДГАЙЦЯХ відбудеться там в неділю, дня 7. мая с. р. в салі „Сокола"

Святочний Концерт

для вшанування памяти 61. роковин смерти **ТАРАСА ШЕВЧЕНКА.**

В програму входять: Хори мішані: Шевченко-Вербицький „Заповіт"; Ю. Сениця: „Засяє день"; Гайворонський: „Їхав стрілець" пісня У. С. С.; Шевченко-Лисенко: „Бють пороги"; — Хори мужеські: Лисенко: „На прю!"; Шевченко-Людкевич: „Косар"; — Святочна промова; — Соля: сопранове і барітонове та деклямації.

Проситься доокружне громадянство до участи в тім святі. 1271 1—3

УКРАЇНЕЦЬ літ 31, симпатичний, посідає маєток в реальности звиж двох міліонів нав'яже знакомство з панною або вдовою в матримоніяльній ціли, яка посідає сільську господарку або торговлю. Неанонімні зголошення слати до Адм. „Гром. Вістника“ під „Будучність“. 1281 1—1

Користайте з нагоди! Лишень до червня!

З приводу реконструкції льокалю продаємо нище фабричних цін ґалянтерійні товари, дитячі забавки (великий запас ґумових пилок) і т. и. XX

БУНД і УРІХ
ЛЬВІВ, РИНОК 35. 1—1

ДО УКРАЇНСЬКОГО ГРОМАДЯНСТВА
Галичини, Волині, Холмщини та на еміґрації!

13.—17. травня б. р. має відбутися в Празі чехословацькій сільсько-господарча виставка, на якій заходами Українського Громадського Комітету в Ч. С. Р. улаштовується український відділ.

Комісія по улаштованню цього відділу звертається отсим до всего українського громадянства, а особливо до наукових, громадських, сільсько-господарських та кооперативних орґанізацій з проханням прийти їм на допомогу, щоб ця Перша Виставка Українського Господарства в Чехах дала як найкраще уявлення про добробут та господарчі сили нашої вітчини.

Найбільш бажані експонати з обсягу сільсько господарської культури та сільсько господарської промисловости, зразки українського збіжа та инших продуктів нашої землі, фотографії, малюнки, моделі, зразки приладдя, знаряддя, начиння, будівель, заводів меліорацій. Далі: діяґрами, картоґрами, табелі статистичні, що малюють наше народне господарство в цілому з окремих галузях, окремих теренів: книги, газети, брошури на українській мові (всі) та на инших мовах, що стосуються України. — Все надіслане буде після виставки з подякою повернено. Видатки по пересилці та инші на рахунок Комісії.

Найбільш цікаві експонати Комісія по згоді з власниками може закупити. Адреса Комісії для ріжної кореспонденції: Прага III. Шежікова 4/3. Український Громадський Комітет. — **М. Косюра** голова, **О. Мицюк** заступник голови, **С. Ґольдельман** секретар. 1261 1—1

КОНЦЕРТ

на дохід українських інвалідів
відбудеться
в понеділок 8 мая ц. р.
в салі Українського Театру у Львові о год. 7·30 вечером.
Білети в ціні по 1000, 700 і 500 мп. набувати від вівтірка 2. мая попол. в книгарні Наук. Т-ва ім. Шевченка, а в день концерту при касі.
XXI 1—1

:-: ДЕНТИСТИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ :-:
Д-ра ШИМОНА РАППАПОРТА
ЛЬВІВ, ВУЛ. СИКСТУСЬКА 17,
без болю пльомбовання і виривання зубів, штучні зуби в кавчуку і золоті по дуже приступній ціні. П. П. Пацієнтів з провінції 1236 полагоджується сейчас. 3—10

:: :: САЛЬОН МОД :: ::
О. БЕРЕЖНИЦЬКА
ЛЬВІВ, ВУЛ. ПЕКАРСЬКА 47,
поручає готові капелюхи в найновійших фасонах. Приймає всякого рода перерібки. Замовлення з провінції виконує точно 1182 і в якнайкоротшім часі. 3—4

Велику нагороду!

дам, хто подасть правдивих злочинців, або наведе на їх слід, що дня 9. червня 1921. в окрузі Дрогобич. в селі Воли Якубовій обрабували **Івана Василюка**, для полекші подається, що перед роком на чорній біржі в Дрогобичі продавав один осібняк 700 долярів, американський годинник і срібняки, бракуючі якраз пошкодованому, зголосити: д-р мед. Самуіл Клінґгофер, Дрогобич. 1264 1—1

ПАСІКА

або наука про те, що треба знати, чого постаратися, та як що коли робити, щоби пасіка все добре велася. Написав МИКОЛА МИХАЛЕВИЧ. Ціна примірника 300 мп. з пересилкою 330 мп. — Головний склад в КНИГАРНІ У. П. Т. Львів, Руська ч. 3.

Подяка.

Виділ Читальні „Просвіти“ в Яворові складає щиру подяку Вп. П. Василю Волошинському з Верблян пов. Яворів за цінний дар в 138 книжках, жертвованих для бібліотеки Читальні „Просвіти“ в Яворові.

Осип Баланде, голова. Роман Харамбура, секретар. 1274 1—1

Перша українська фабрика
цукорків і помадок
:: „ФОРТУНА“ ::
виробляє кільканайцять родів першої якости цукорків. Проситься усіх Українців, усі крамниці, спілки, кооперативи тільки у фабриці „ФОРТУНА“ замовляти. Памятаймо усі, що сила народу лежить у економічній силі. Адреса фабрики:
„ФОРТУНА“
ПЕРЕМИШЛЬ, вул. Ґродська 13.
1257 1—?

СВІЙ до СВОГО!

Перша механічна ткальня „ВОЛОКНО“ кооператива з обм. порукою
1143 1—2 **в ГРЕБЕННІМ, коло Рави Руської**
приймає прядиво, всякого рода сирівці та чесане і мішане конопля, льняні і конопляні вичіски в заміну за полотна ріжного рода, цайґи, хустки, пішви, пасини і т. п. або за готівку, платячи найвищу ціну. Приймає готову пряжу до виробу. Продає ручні варстати ткацькі і прилади до них. На складі великий вибір всякого рода краму. **Піддержуйте одинону українську і першу кооперативну ткальню! Вступайте в члени! Уділ тільки 1000 Мп.**

ПІДГОТОВЛЮЮ до правничих іспитів і риґорозів. Можу виїхати на село. Зголошення з поданням условій: Кирчів, Львів, дорога Кульпарківська ч. 22. 1252 2—2

ПОЗІР РЕМІСНИКИ!

1280 1—10
Вже надійшов транспорт знарядів для Ковалів, Слюсарів і Столярів
инж.
ІВАН А. ШУМКИН
ЛЬВІВ, ПАНСЬКА 23.

МАШИНИ ДО ШИТТЯ

найновійших системів і їх складові части, прилади до кравеччини і ручних робіт поручає
980 6—10
АЛЕКСАНДЕР МАЛИМОН
СКЛАД МАШИН ДО ШИТТЯ
ЛЬВІВ, ВУЛ. ВАЛОВА 11 а.
Приймає рівнож машини до направи.

XVIII. Загальні Збори
Повітового Товариства Кредитового
стов. зар. з обм. пор. у ЛЬВОВІ
відбудуться дня 25. мая 1922 р. о г. 12-ій в полудне в льокали Тов-а, Ринок ч. 10 з отсим денним порядком: 1) Отворення Зборів і відчитання протоколу з попередних Зборів. 2) Звіт Управи і Контролі за рік 1921 та уділення абсолюторії. 3) Розділ зиску. 4) Вибір членів Ради на місце вильосованих та вибір Комісії ревізійної і 5) Внески і запити. — НАДЗІРНА РАДА.
1262 1—3

НИТКИ
вс. рода, до шиття і вишивання, гуртом і на дрібно продає дешево і поручає свої робітні суконь і білля, де працює 27 сил
ЖІНОЧА СПІЛКА ПРОМИСЛОВА „ТРУД“ — ЛЬВІВ, Ринок ч. 39.
XV 4—20

П. ПАСІЧНИКИ! ПОЗІР!
Штучну вощину
з чистого пчільного воску, досконало виконану всякого розміру доставляє ПАСІЧНИЧА СПІЛКА у Львові, вул. Зіморовича ч. 20, (робітня вул. Словацкого 14, III. п.)
1266 1—1

Сел. мех. ткальня **„ПОЛОТНО“** Ска з обм. порукою у Львові
Бюро: ЛЬВІВ Зіморовича ч. 20.
міняє лен і коноплі за полотна, цайґи, сукна.
виробляє ріжні мотузяні вироби.
1235 2—3

ALFA LAVAL Separator
:-: КРУЖЛІВКИ ДО МОЛОКА :-:
ЧАСТИ СКЛАДОВІ і ПРИБОРИ МОЛОЧАРСЬКІ
1224 поручає і виконує направи 2-3
ГЕРМАН ЛЯНДЕС
Львів, вул. Городецька 34 II. п.

Оголошення.

Посольство Української Соціялістичної Радянської Республіки в Польщі цим оповіщає:

Згідно постанови Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету від 28. березня 1922 року особи нище зазначених катеґорій, що будуть перебувати за кордоном після видання згаданої постанови ВУЦИК і не одержуть до 1-го січня 1923 р. від Посольства УСРР в Польщі закордонних пашпортів чи відповідних посвідчень, позбавляються права українського громадянства:

а) особи, що пробувають за кордоном без перерви звиш 5 років,

б) особи, що виїхали за кордон з території УСРР без належного дозволу Радянської Влади,

в) особи, що добровільно служили в арміях воювавших проти Радянської Влади, або брали участь в будь-якій формі в орґанізаціях, котрі ставили своєю метою збройну з нею боротьбу,

г) особи, що мали право оптації українського громадянства і не скористувалися цим правом до часу скінчення його терміну.

За розясненням і справками звертатися по адресі: Варшава, Ясна, ч. 26, Українське Посольство, Конзульський Відділ. При листовних запитах треба прикладати марки на відповідь.

УКРАЇНСЬКЕ РАДЯНСЬКЕ ПОСОЛЬСТВО в ПОЛЬЩІ.

1135 2—3

КОПЕРНИК і МАРУСЕНЬКА

висвітлюють від середи 3. мая 1922. лише до суботи 6. мая найбільше трогаючу нервами і побуджуючу уяву велику 6-актову драму п. з.

Утеча і погоня

Серія IV. феноменальної американської драми п. з.

„Індійський книжал“.

ЮХТИ СКІРА на підошви
БОКСИ
ШЕВРО
ТЕЛЯЧІ СКІРИ ЛЯКЕРИ
— — — Найкращі якости по приступних цінах продає — — — 997

:: КООПЕРАТИВ ::
для промислу і торговлі скірою
СТОВ. ЗАР. З ОБМ. ПОР.
у ЛЬВОВІ, вул. Вірменська ч. 8
(бічна вулиці Краківської.)
Кооперативам і купцям опуст. 10—10